

Đội Đi! Ta Sẽ Giết Hết Đám Nam Chính Mấy Người

Contents

Đội Đi! Ta Sẽ Giết Hết Đám Nam Chính Mấy Người	1
1. Chương 1: Một Đêm Nhầm Chấn-truy Sát	2
2. Chương 2: Xuyên Vào Nữ Phụ Xấu Xí	3
3. Chương 3: Lột Xác	4
4. Chương 4: Cái Miệng Hại Cái Thân	5
5. Chương 5: Cái Miệng Hại Cái Thân(tiếp)	6
6. Chương 6: Cái Miệng Hại Cái Thân(cuối)	8
7. Chương 7: Thú Cưng Mới	9
8. Chương 8: Đánh Dấu Chủ Quyền	10
9. Chương 9: Thăm Bệnh	11
10. Chương 10: Là Người Đưa Ta Xuyên Qua??	12
11. Chương 11: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(1)	13
12. Chương 12: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(2)	14
13. Chương 13: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(3)	15
14. Chương 14: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(4)	16
15. Chương 15: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(5)	17
16. Chương 16: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(6)	18
17. Chương 17: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(7)	19
18. Chương 18: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(8)	20
19. Chương 19: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(9)	22
20. Chương 20: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(10)	23
21. Chương 21: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(11)	24
22. Chương 22: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(12)	25
23. Chương 23: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(13)	26
24. Chương 24: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(14)	27
25. Chương 25 : Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(15)	29
26. Chương 26: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(16)6	29
27. Chương 27 : Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(hoàn)	30
28. Quyển 2-chương 1: Trích Lữ Tu Tiên	31
29. Trích Lữ Tu Tiên (2)	32
30. Trích Lữ Tu Tiên (3)	33

Đội Đi! Ta Sẽ Giết Hết Đám Nam Chính Mấy Người

Giới thiệu

Truyện kể về một nữ sát thủ vô tình đánh rơi con chip thông tin mật của tổ chức. Khi cô bị truy sát

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doi-di-ta-se-giet-het-dam-nam-chinh-may-nguoi>

1. Chương 1: Một Đêm Nhầm Chán-truy Sát

“Hừm hừm mệt quá đi mất” Giọng nói của 1 cô gái trong trẻo vang lên trong căn hộ nhỏ không ai khác chính là Kiều Mỹ Nhi-cô nàng sát thủ.

“Ủa cái gì đây?” Tiếng Mỹ Nhi lặng lẽ thốt lên trong đêm tối đang gửi tài liệu cho tổ chức thì cô vô tình thấy được cuốn truyện đề tên là “Nữ Chính Thật Đào Hoa” tò mò là đức tính vốn có cô nhấn vào rồi ngồi cày suốt đêm vừa đọc vừa bình luận.

——105 phút sau——

“Thật là cái con nữ chính điên khùng này thật sự là giả vờ ngây thơ mà”

——30 phút sau nữa——

“Uời ôi mấy cái thằng nam chính này thật là không có mắt mà để nữ chính lừa thế”

——1 tiếng sau——

“Đứa nào viết ra quyển truyện này thế nhở ngu ngu ngu hết chỗ nói rồi mà rõ ràng là viết nam chính thông minh tài ba mà ”

——2 tiếng sau——

“Mồ nữ phụ tuy bề ngoài xấu xí nhưng lại rất si tình nha cứu cái đàn mĩ nam đó mấy lần mà sao mấy người đó lại thờ vậ nhể ”

——4 tiếng sau——

“Ay-tou không ngờ nữ phụ lại bị nữ chính xui dàn nam chính sát hại tuy nữ phụ chỉ là nữ phụ chỉ là làm màu cho nữ chính chỉ là nữ phụ xấu xí nhưng cái kết này thật sự quá bất công mình thương cảm thay cho cô ta mà! Có trách cũng trách cái con tác giả viết cho nữ chính giả vờ ngây thơ lại ra tay thâm độc thật sự quá vô sỉ mà!” Thương cảm 1 câu dù gì cũng là fan của xuyên không nên cô cũng thấy thương nữ phụ thật có làm gì ác đâu mà haizz. Cô tắt “Phụ” mấy tính rồi lên giường đi ngủ

Ngày hôm sau cô nhận được cuộc điện thoại của Boss là phải cất kỹ thông tin mật và ám sát Tổng Giám Đốc AS. Cô đã vô tình để Tổng Giám Đốc đó nắm thóp rồi cướp con chip mật của tổ chức cô bị tổ chức truy sát. Cô bị bắn trúng 2 phát đạn ngay hông lết đến 1 túp lều lá bị bỏ hoang cô gục xuống nền đất lạnh lẽo cô suy nghĩ “Mình phải chết ở đây sao! Thật không ngờ mình lại có cái ngày này ông trời ơi nếu ông cho con 1 lần hồi sinh con sẽ cảm tạ và sống tốt mà” Trước mắt cô thấy đầu óc quay cuồng 2 mắt nhắm tịt trước mắt cô là một màu đen tối phải cô sẽ chết cô đã thật sự tận số rồi mà.....

Cảm ơn mina-san đã theo dõi ủng hộ truyện của mình mình rất cảm ơn trong truyện mình không nói chắc là sẽ không có những từ thô tục đâu nhé! Vẫn mong đóng góp và ủng hộ nhiệt tình ạ!!!!!! Yêu mina nhiều ahhhh

2. Chương 2: Xuyên Vào Nữ Phụ Xấu Xí

“Mùi.....thuốc sát trùng sao....chẳng lẽ có người cứu mình sao,ha mình thật sự là may mắn mà?”Đang mông lung lơ mơ với 1 mơ suy nghĩ hỗn độn thì 1 tiếng gọi làm cô tỉnh giấc

“Nghỉ nhi, Nghỉ nhi à con tỉnh lại đi mà,mẹ xin con” 1 người phụ nữ trung niên tầm 35-40 tuổi đang ra thức khóc lóc và lay lay người cô dậy.Cô tròn tròn mắt lấm nhấm:

“Mình có....mẹ...từ lúc nào thế,Có khi nào họ nhầm người rồi không nhỉ”Cô cười lạnh thay cho câu trả lời chắc chắn rồi.

Thấy cô mở mắt và đang cười lạnh nữa người phụ nữ không tránh khỏi tia vui mừng“Nghỉ nhi thật sự tỉnh rồi ông ơi con mình nó tỉnh rồi này...hic hic con làm mẹ lo quá”Bà ta khóc nức nở rồi ôm chầm lấy cô

Cô bản thân gạt bà ta ra đáp nhẹ nhàng“Bác ơi,bác lộn người rồi phải không ạ?”

Bà ta mở to 2 con mắt ra hốt hoảng“Không lẽ con bị mất trí nhớ sao để mẹ gọi bác sĩ...”Bà ta nói rồi chạy đi.

WTF cái hơi gì đang xảy ra với cô vậy sao lại tự nhiên có mẹ chứ...cô...cô rõ ràng là cha mẹ đã chết lúc 4 tuổi cơ mà?

“Á á á á á”Cô hét lên khi thấy người trong gương cái thân hình và khuôn mặt thật là xúc phạm người nhìn mà.Cơ mà cô bắt đầu thấy gì đó sai sai ở đây đầu tiên là người phụ nữ thứ 2 là cô hoàn toàn biến khác đi tại sao tại sao chỉ có 1 khả năng duy nhất ở đây:CÔ XUYÊN THỜI GIAN CMNR NÓ RỒI THẬT SỰ XUYÊN RỒI XUYÊN RỒI AHHHHHH

Cái nơi “khỉ ho cò gáy” nào đây không biết mà xuyên đúng người có nhan sắc “nghiêng thùng đổ rác”như này.Nhìn mình trong gương cô thật sự là BUỒN NÔN mất ”cô nghĩ thầm lâu lâu lại nhìn vào gương và có cảm giác sắp nôn mấy lần.Mẹ có mà xui xẻo thì đúng hơn áh

“Lam Nghi con ơi con sao rồi”người phụ nữ kia chạy vào cùng với vị bác sĩ

Ủa Lam Nghi hả cái này quen quen nha giống tên của nữ phụ trong cuốn “Nữ Chính Thật Đào Hoa ” nha.Khoan cái gì....nữ...nữ..nữ phụ á WTF ông trời sao lại để con sống ahhhh (ông Thiên:Tại con cầu trước khi chết cơ mà;Nhi:Con hối hận rồi mau cho con chết đi huhu;T/g:Đã quá muộn rồi chị NHI yêu vầu ạ)

Cô cố nặn ra 1 nụ cười gượng gạo“Haha...mẹ..con ah con không sao haha”

“Nghỉ con nhớ ra rồi sao làm mẹ hết hồn”

“Bây giờ con muốn về nhà”cô cố làm ra vẻ tự nhiên nhất có thể

“Được được xuất viện thôi” Bà ta cười

“Chính xác bà này là Triệu Tâm Như mẹ của nữ phụ còn cha của nữ phụ hình như là Trần Ưc Hoàng thì phải ahhhh.Hình như lúc này nữ phụ suýt chết vì bị mấy tên”cờ hó” của nữ chính làm cho đâm đầu vào tường thì phải”Cô bất giác đưa tay ra sờ sờ cái trán

Về đến nhà

“Kính....kính....kính chào phu nhân và tiểu thư ạ” Bác quản gia run sợ nhìn cô như cô là quý vậy

“Nghỉ con ở nhà nhé ta phải qua Pháp với ba con ngay bây giờ ba con bay trước rồi”Người phụ nữ cười cười

“Vâng”Cô âm thầm mệt mỏi phải vác theo cái cục thịt thừa này thật sự quá mệt đi mà quá mệt quá mệt ahhhh.Nói đoạn bà ta đi luôn cô đi thẳng lên lầu mấy người hầu nhìn cô lén la lén lút như muốn nói điều gì nhưng mà sợ lắm vậy

Cô cười cười quay xuống hỏi “Mấy cô muốn nói gì sao?”; “Cô chủ tôi muốn nói là cô nên giảm cân 1 chút ạ”; “Hửm”; “Ah xin lỗi cô chủ đừng có đánh tôi làm ơn...”; “À thế thì ngày mai nhớ làm bữa sáng giàu chất xơ và vitamin một chút 1 lên lầu dọn dẹp rất cả đồ ăn vặt và chất béo cho tôi còn mấy chuyện tôi đã làm trước đây thì tôi thành thật xin lỗi” Nói đoạn cô cúi đầu rồi các “mấy chục kí mỡ” đi lên lầu

Bác quản gia và người làm ngơ ngác nhìn nhau rồi cũng nhanh tay vào việc cô chủ giao. Cô ngồi trên giường cố gắng nhớ lại mấy cái tình tiết trong truyện mà tránh, nữ phụ ah nữ phụ cô là quá tội nghiệp rồi tôi sẽ làm cho mấy người hại cô chết không yên đâu hehe. Nhưng trước hết cô phải thay cái màu chủ đạo trong phòng này đã.

Cô xuống lầu hỏi bác quản gia cô không nhầm thì đây là quản gia Lâm “Bác Lâm lấy cho cháu thùng sơn màu trắng đen ạ!”

“Hả” Bác Lâm hơi ngớ người rồi cũng đi lấy cho cô. Gần 30 phút sau cô đã “dẹp” xong mấy tấm ảnh mấy thằng cờ hó mĩ nam rồi dẹp xong mấy thứ đồ màu hồng hồng chiếm hữu cái căn phòng kia....

Thật ra thì đây là lần đầu tiên viết truyện của mình hơn nữa lại vào thể loại xuyên không với lại đây là cao hứng và mong muốn viết truyện của mình thôi nên mình mong các bạn đóng góp ý kiến cho mình cố gắng ạ. Còn chỗ nào sai hay thiếu thì nh bạn có kinh nghiệm viết truyện chỉ bảo mình với ạ. Chân thành cảm ơn

3. Chương 3: Lột Xác

Trời cũng đã chuyển sang sắc tối chim ăn thuốc sâu nên ngừng hót....gió giật cấp 5 cấp 6...trăng bị Ko-ro sensie cắn mất hơn một nửa tối này thật sự là chán nga

~Vác “Cục thịt mấy chục kí” lên sân thượng cô lại ngân nga giai điệu quen thuộc một bài hát quen thuộc về mặt trăng và sao. Hát xong cô liền xuống phòng mình ngủ 1 giấc để chuẩn bị sức cho chiến dịch “Lột xác”

———— 4:30 phút sáng ————

“Reng...reng...reng”

“Oáp, đến giờ rồi sao” 1 cô gái tóc tai luộm thuộm đã luộm thuộm mà còn dài gần đến hông, thân hình ục à ục ịch không khác gì con lợn nái không ai khác chính là nữ phụ Trần Lam Nghi của chúng ta hén

~~Cô vsen rồi chạy ra quảng trường cách nhà cô 3km

——Quảng trường——

“Hộc...hộc...mệt quá mệt quá đi mệt” Cô than thở rồi ngồi xuống thành của cái đài phun nước gần đó tay vuốt vuốt ngực cho xuôi đi mệt mỏi. Cô đang uống nước thì

“Này Lam Nghi em cũng tập thể dục ở đây hả đến để ngắm mấy anh đúng không” cô gái đó chạy lại bên cô thì

“Phụt” Lam Nghi nhà ta phun gần hết nước vào mặt cô ả. ả giả vờ ngây thơ rồi khóc lóc “Hức, hức Lam Nghi chị nói sai hả sao em lại phun nước vào mặt chị?”

Ả vừa khóc như cô đánh đập ả không bằng á, tự nhiên lòi đầu ra 6 thằng soái ca chạy lại. Thằng tóc xám lên tiếng trước “Cô vừa phải thôi sao lại phun nước vào mặt của Vĩnh Châu vậy tôi và cô đã hủy hôn rồi đừng làm phiền Vĩnh Châu”

Thằng tóc xanh nói thêm “Hừ cô thật lẳng lơ, vô sỉ”

Cô cũng chả buồn nói lẳng lẳng bỏ đi với suy nghĩ “Các người tất cả rồi sẽ hối hận khi chọc vào Kiều Mỹ Nhi này”

—1 tháng sau—

Sau những tháng ngày chạy bộ và ăn uống toàn chất xơ và vitamin cô đã có được vóc dáng hoàn hảo 3 vòng đều rõ rệt nhất là vòng 2 nhỏ và thon hơn trông thấy vì ăn uống điều độ nên làn da rám nắng ấy cũng biến mất thay vào làn da trắng nõn hồng hào. Cô quyết định hôm nay cô sẽ đi mua sắm cho đã á nga

~Mượn tạm 1 bộ đồ bình thường của chị giúp việc(vì quần áo cô rộng thùng thình mừ)cô leo lên con mô tô trong gara cô phóng tới TTTM.Vì tóc quá dài nên cô cúi lên nhìn rất xì ke à lộn xì teen nha

Chọn được những thứ đồ mình thích cô dừng chân tại 1 shop váy,cô rất để ý cái váy trắng cúp ngực nha.Cô đang thò tay lấy thì cũng có 1 bàn tay khác chạm vào bộ váy cô ngược lên thì thấy nữ chính với vòng hào quang chói lọi thấy gớm đang quyết tâm giành cho được bộ váy này.

“Cô,thả tay ra”Thằng con trai đi cạnh nữ chính là cái thằng có tóc màu nâu đen hất tay cô ra

“Tôi không thả anh làm gì tôi”cô vẫn 1 mực nhất quyết phải lấy cái váy này

“Anh à e muốn có nó”nữ chính ông à ông ọo nhìn thấy tởm chết mọe nó đi được

“Trần tiểu thư Lâm thiếu gia và Dương tiểu thư bộ váy này chỉ còn 1 mẫu à”Bà cô tiếp viên chen vào

Đoàng WTF sao lại trúng cái thằng “cờ hó”trời đánh này tồ đã làm gì sai ông trời ơi!!!!!!

Tĩnh tâm lại cô giựt lại bộ váy thả cái “bộp” xuống đất dùng giày cao gót dẫm dẫm lên rồi nhón chân nói vào tai Lâm Gia Bảo 1 câu“Tôi trước giờ không có quen dùng đồ dơ,anh và cô ta thích thì cứ việc dùng”Cô bỏ đi không quên tặng cho Lâm Gia Bảo 1 nụ cười khinh bỉ

Lâm Gia bảo nghe xong thì như sét đánh ngang tai chẳng lẽ cô gái đó thật sự à Trần Lam Nghi mà anh biết sao cô ta từ khi nào đã trở nên đẹp như vậy đã trở nên sắc bén và mạnh mẽ đến vậy chẳng phải cô ta suốt ngày đeo bám anh sao.Còn nữ chính thì tức cho long sòng sọc máu mắt cứ trợn ngược lên như cá đuối sắp chết tay nắm chặt thành quyền miệng nghiến răng ken két thật may lúc đó Lâm thiếu ta đang mông lung với 1 mớ suy nghĩ lung tung nên chả biết được gì vẫn cứ cho là cô ta ngây thơ nai tơ như trước thôi còn cho là Lam Nghi vì quá nhục nên mới giả tạo như vậy anh nở nụ cười sát gái rồi khoác tay Vĩnh Châu đi.

Cô thì đi vào salon làm tóc,làm tóc xong cô trở thành 1 người hoàn toàn khác cô cắt tóc đến ngang vai và nhuộm màu tím nhạt cô buộc tóc mái hơi phồng phồng mặc 1 chiếc quần short ngắn ngang đầu gối áo crop top nhìn rất là phong cách cô đã lột xác hoàn toàn“vịt bầu xấu xí”trở thành “Thiên nga có cánh” rồi hừm hừm thắm mã của 1 bà cô 23t xuyền và cô bé vịt 167 tuổi cũng không tệ không tệ.Cô sẽ thay nữ phụ sống tốt mới được phải tiêu diệt cả “dàn hậu cung” của con mẹ có vòng hào quang thần thánh giả tạo đó đã

Shuko đã ra chương mới lịch đăng sẽ thường là sáng và tối thứ 2,3,5,7,chủ nhật còn 4,6 sẽ ;à buổi chiều và buổi tối.Mình mới tập viết thôi mong các bạn thẳng tay nhận xét để mình cố gắng hơn nhiều ạ.Cảm ơn các bạn đã và đang theo dõi truyện của mình ạ.

4. Chương 4: Cái Miệng Hại Cái Thân

Sau khi rời salon tóc cô vẫy vẫy 1 chiếc taxi rồi leo lên trên đường về nhà.Về đến nhà cô lại giở cái vở mặt“mọi chuyện không liên quan đến mình” ra tất nhiên nếu như không làm cái vở mặt này cô cũng không chọc được 6 thằng “cờ hó” và 1 con “chó” chihuahua thích bám theo mấy thằng “cờ hó” này.

“Ah Lam Nghi,em về rồi sao lúc ở trung tâm thương mại chị xin lỗi chị nên nhường nhịn em 1 chút nh...”Chưa kịp để Vĩnh Châu nói xong Lam Nghi đã cắt lời

“Bác quản gia,làm ơn đuổi mấy con chó trong nhà ra ngoài cho cháu với ạ cháu bị dị ứng với lông chó và nước miếng của chó ạ.....à mà bác đập con chihuahua sủa này giờ với nhé điếc hết cả tai”Cô nói 1 lèo làm bác quản gia chưa kịp nuốt trôi mấy lời vừa này ngây thơ hỏi lại

“Cô chủ, trong nhà không có chó cũng không có chihuahua để sửa ạ”

Thằng tóc xám đen khịt mặt đập bàn cái “Rầm” đứng dậy quát

“Cô dám chửi bọn tôi là chó sao hừ hừ hôn rồi mặt cô còn dày hơn mặt thớt nhỉ cô không nên xúc phạm người của tôi”

Tên tóc xám này không ai khác chính là Ngô Minh Quang-vị hôn phu cũ của nữ phụ, cô vẫn chỉ giờ ra cái bộ mặt “mọi việc chẳng phải tôi làm” nhún nhún vai thay cho câu trả lời chính xác rồi sau đó còn giờ 1 ngón cái lên chứng chỉ rằng anh ta thông minh.

“Bác quản gia à cháu mệt rồi lên phòng đây” chính cái lúc cô quay gót lên phòng tên tóc cam túm tay cô lại định vung tay tát cô thì.....

“Bốp” 1 cú đá chuẩn xác ngay hạ bộ của hần hần nằm lăn xuống đất lăn qua lăn lại trông có vẻ đau lắm cô rút con iphone của mình ra chụp 1 tấm hình tên tóc cam đang lăn lộn nhúu đôi mày lá liễu lại phán xét 1 câu

“Chó, không nên cắn người, không nên sửa không ngoan hiểu chưa? Chó” Cô tặng hần 1 nụ cười khinh bỉ nhất rồi xoay gót lên lầu không kèm theo 1 câu nói “Tôi nói rồi mấy anh muốn an toàn ra khỏi đây hay muốn lết ra khỏi đây thì là các người tự chọn”

Căn nhà bỗng chỗ giảm đến -50 độ cảm giác rùng mình khi thấy quỷ sa-tăng trước mặt thật sự không thể nói lên lời. Đây là Trần Lam Nghi họ quen biết sao? 1 cô gái ăn bám cha mẹ người thì mập ú u u chuyên gia chụp lên bọn hần rồi dán đầy phòng để ngắm. Có tiệc hay chỗ nào có bọn hần liền bám theo làm quen đủ các thể loại tán tỉnh. Nếu không phải là đang chuẩn bị hủy hôn ngay lúc đó thì Minh Quang đã tặng cho cô gái này 1 cái rồi “Minh Quang suy ngẫm”

Cô ta từ khi nào đã mạnh như vậy hay chỉ là vỏ bọc bên ngoài lúc này chắc hần chỉ sơ suất không phòng bị” Tên tóc cam-Đoàn Lâm Phong tính tình hách dịch lại vị vẻ hào quang chói lóa của nữ chính làm cho mờ mắt

Tất nhiên 4 người còn lại chưa nói được gì lần lượt là: Lâm Gia Bảo-tên tóc nâu đen; Lục Đức Minh-tên tóc xanh; Hà Đông Phương-tên tóc vàng khét và cuối cùng là thằng tóc màu đen nhánh-Châu Mộc Trà

Tất nhiên ai cũng đều nguy hiểm nhưng hiển nhiên có thể so sánh với sát thủ 23t từng trải sao nằm mơ nhé mấy cưng! Rạch mặt cũng được đổ nước bẩn cũng được đánh hội đồng cũng được ghét cũng được ngưỡng mộ cũng được cảm hận cũng được chả liên quan gì đến bốn cô nương cả ayo thật là mệt chết đi được nha

————Còn nữa————

cúi đầu, *chào*, *chuồn* cảm ơn các bạn mong nhận xét thẳng tay ạ!

5. Chương 5: Cái Miệng Hại Cái Thân(tiếp)

“Reng....reng....reng” Tiếng đồng hồ báo thức pha lẫn với tiếng chim hót líu lo tạo thành 1 dàn âm thanh vô cùng quái dị. Nghe cứ giống như kiểu tiếng kêu của con chim lợn vậy nà. “Bình....bốp...xoảng.....bịch” lại thêm 1 số âm thanh kì lạ khác nữa để ta giải thích cho mà nghe

“Bình” là tiếng bàn chân 1 cô gái ngóc lên đá cái đồng hồ

“Bốp” là tiếng chiếc đồng hồ va vào góc tường

“Xoảng” là tiếng đồng hồ báo thức rơi tự do từ không trung xuống mặt đất

“Bịch” là tiếng da thịt từ trên cao rơi xuống sàn nhà mà cô gái dùng chân đá đồng hồ vì đá quá cao mất thăng bằng té cái bịch xuống sàn nhà. Ôi thật là mê ly!!!!!!

Nghe thấy tiếng động lạ bác quản gia từ dưới nhà chạy lên với vẻ mặt hết hoảng, vừa mở cửa phòng cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt ông là: Cô chủ đang nằm sòng soài dưới nền nhà cái đồng hồ báo thức thì bể tanh bành ở 1 xó tường. Ông sững người từ từ đỡ cô dậy hỏi han: “Cô chủ cô có bị làm sao không tôi gọi điện nói nhà trường cho cô nghỉ hôm nay nhé?”

“Hơ...hơ óp quản gia không cần đâu ạ” Cô phui phui miệng đứng dậy miệng thì liên tục ngáp lấy tay dụi dụi mắt trông rất chi là đáng yêu ah

~~Chợt cô sững người lại mặt trắng bệch miệng thì lắp bắp “Quản gia...chà...u...ph...ải...đi...họ...c cơ...á?”

“Vâng thưa tiểu thư, đây là đồng phục” Ông vừa nói vừa chìa trước mặt cô 1 bộ đồ đồng phục rất ư là đẹp nha sau đó đáp trả lại cho ông quản gia 1 tiếng hét long trời lở đất

.....qua.....qua.....qua

1 đàn quạ đen thi nhau bay ngang đầu cô...Wê sì ma tại sao lại đi học nữa mà đi học chẳng lẽ cô phải đựng mặt mấy thằng chả nữa hay sao ông thiên ơi là ông thiên cháu có đắc tội gì đâu chứ sao lại ra nông nổi này hả TRỜI cô vừa thay đồng phục vừa trưng ra cái bộ mặt xám xịt đầu cô như muốn bốc khói lên vậy. Kệ trước sau gì cũng vậy mình phải dũng cảm lên Ồ dè!! Về mặt đã phẩn chấn hơn cô tạm biệt các người làm trong nhà vào trong gara lấy “em” moto huyền thoại của mình ra rồi phóng vun vút đi* cứ như bị chó rượt ý*

——Ta là dải phân cách dễ thương——

Tại trường

“Hú hú nam thần ơi em yêu anh mất rồi”

“Gia Bảo, Gia Bảo, Gia Bảo”

“Soái ca, soái ca của lòng em”

“Nữ thần cute baby kìa”

“Chồi ôi dễ thương quá đi mất”

“....” vân vân và mây mây (Shuko: Mấy bạn có thể hiểu rằng không khí bây giờ giống như Obama về thăm Việt Nam cũng được_ _)

Bắt nguồn cho bầu không khí sôi động này chính là 6 anh “chai mặt” cùng với chị nữ chính có vòng hào quang lấp la lấp lánh. 7 người dàn hàng như đội hình múa đi thẳng vào trường hầu như ngày nào cũng vậy. Vĩnh Châu ở giữa đi trước 6 người kia tạo thành tam giác đi theo tên nào cũng như nhau cứ thích mặc quần áo xộc xệch cả vật thì không thất còn bật ra 2 cú áo nữa chớ thật là vô sỉ quá rồi.

“Kítítítítítít” Âm thanh phanh xe chói tai vang lên tất cả ánh mắt trong trường đều hướng về nơi gây ra cái âm thanh kinh dị đó khi tất cả thấy đều thấy cảnh tượng này ai cũng đều: NGỒ NGÀNG

1 cô gái với bộ đồng phục học sinh gồm áo sơ mi trắng váy sọc caro đen ca-vát nâu đỏ với mái tóc tím nhạt hơi xoắn ở phần đuôi được cột lệch 1 bên, tóc mai để thưa đôi giày da kéo màu đen nhanh cao tầm chừng 3-4 phân. Phải nói là quá đẹp. Cô gái này 1 tay vút cái mũ bảo hiểm cho ông bảo vệ rồi ném luôn chìa khóa cho ông, xong xuôi cô 1 đeo cặp 1 bên 1 tay dứt túi áo khoác đi thẳng vào trường dưới bao con mắt ngưỡng mộ của học sinh toàn trường. Cô đảo đảo con mắt mấy lần, tay day day thái dương nghĩ: Chẳng lẽ ngày đầu đi học đã gây ấn tượng mạnh quá thì sau này sẽ phiền phức lắm sao “Rồi cô đeo cặp lại chỉnh tề tay cũng rút ra khỏi túi áo khoác quay đầu về phía mấy con mắt đang sầm soi tò mò cô cúi đầu: “Chào mọi người, Mong được giúp đỡ” Nói xong cô không kéo khóa môi tạo thành đường bán nguyệt tuyệt mỹ con mắt cứ chớp chớp nhìn cứ muốn véo cho 1 cái.

Hành động này của cô làm nam lẫn nữ đều có hảo cảm tốt nha! (Tất nhiên là trừ chị Vĩnh Châu ra rồi) nhất là cái hành động dễ thương vừa nãy nữa làm bao nhiêu anh phật máu mũi nha. 6 anh chai mặt nhà ta mặt cứ ngêch ra 3 trong 6 anh đã phật ra máu mũi mà không hề hay biết (Ấy da nhục chết mất). Nếu như không phải dùng cách ày ở thế giới của cô thường xuyên thì chắc cô tởm chết mất. Các học sinh cứ ngêch mặt ra cho đến khi cô lên tiếng hỏi “Ah bạn nào có thể dẫn mình đến chỗ thầy hiệu trưởng với”

Tất nhiên sau câu nói này ai cũng cứ chen chúc người người mỗi câu cuối cùng Lâm Phong nhà ta lên tiên phong“Tôi sẽ dẫn cô đi”

Mình sẽ cố làm thêm chap nữa.....mình thật sự xin lỗi về vụ hồi chiều nếu mình viết có gì sai mong các bạn có kinh nghiệm chỉ bảo

6. Chương 6: Cái Miệng Hại Cái Thân(cuối)

Lâm Phong chen vào đám đông lên tiếng:“Tôi dẫn cô đi”

Cô đảo đảo mắt mấy vòng trên đầu hiện rõ 3 vạch hắc tuyến,phải nha nếu như cô mà lên được trên trời nhất định cô phải THIÊN.Ồi mẹ ơi có cần oan gia đến cái mức đi đâu cũng gặp không vậy trời con đập mặt với ông Thiên ông có thể để mấy cái người này tránh xa con chút không?Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng hic!Lấy lại được vẻ bình tĩnh cô phán 1 câu xanh rờn:“Trước khi dẫn tôi đi tôi nghĩ anh nên đến phòng y tế xử lí”huyết lệ” của anh rồi hăng nói”Nói xong rồi tiện tay kéo luôn 1 cô gái bên cạnh rồi bỏ đi....

Không khí ở trường...thật là quái dị mà....còn về Tứ Ca-soái ca thứ 4 trong trường mặt nghệt nghệt ra trường hợp này chỉ được diễn tả bằng 2 từ:QUÁ NHỤC.Cả đời này cậu ta chưa bị ai làm nhục đến những 2 lần cậu thề cậu sẽ báo thù phải làm cô gái này quỳ rạp xuống khóc lóc đòi làm bạn gái cậu đắc chí cậu đi thẳng 1 mạch đến lớp mặc kệ mấy cái xác này đang bị linh hồn đào thải..

Kéo cô gái đi bên cạnh được 1 khoảng khá xa cô buông tay cô gái ra hỏi:“Giúp mình đi đến phòng hiệu trưởng nha” cô lại cười một nụ cười hồn phi phách tán,1 nụ cười có thể làm chết bao nhiêu dân chúng đây.Hại nào!!!!

Sau khi cô bạn kia đi cô mới nhớ ra đó là Thanh Mẫn Lam-bạn tốt của nữ phụ cũng có 1 cái kết bi thảm là vì cứu nữ phụ 1 mạng nên bị bắn tiếc là nữ phụ đâm đầu vào yêu mù quáng nên không cần biết đến sự tồn tại của nhỏ này-khó lắm mới có bạn cô phải trân trọng và bảo vệ cô gái nhỏ này mới được.

Phòng Hiệu Trưởng

“Rầm”Cánh cửa được trở về với đất mẹ thân yêu:Nguyên nhân cô gõ cửa căn bản là không ai trả lời thế nên mới đập cửa á nha phá hoại của công 1 cách hợp lí(== hợp lí ghê)

“Em là ai từ đâu bước đến nơi đây phá hoại của công?”(ông này hát hay ghê)

“Trần Lam Nghi”Cô trả lời 1 cách điềm đạm

“À thì ra,là Lam Nghi ngồi vào đây, xong điền xuống đây”

“?????”WTF lão tử đến là để học chứ éo phải để chơi nhá

“Ề hèm giấy đăng kí vào lớp S mời Trần tiểu thư xem qua”

“HỪ con nhỏ mập suốt ngày bám theo nam thần nghe nói giờ mới đi học chúng mày ạ”

“Ừ con nhỏ đó mặt dày thật”

“Hừ không biết tốt xấu,vô sỉ mà”

Tin tức Trần Lam Nghi trở lại đi học cũng nhiều hơn lan rộng toàn địa cầu í lộn toàn trường mới đúng.

——Địa bàn lớp 11S——

Tiếng giày cao gót để nhọn vang cộp cộp dưới đất 1 bà cô giáo trẻ vang lên trên nền đất đi theo sau là 1 thiếu nữ nhìn rất tomboy lại cá tính.Bà giáo ra hiệu cho cô đứng ngoài cửa lớp còn bà giáo thì vẫn tiếp tục

đi vào lớp.“Rầm” Cây thước gỗ không thương tiếc bị đập mạnh lên bàn 1 lực rất mạnh bà cô nói như gào thét“Hôm nay chúng ta đặc biệt có học sinh mới,em vào đi”Vừa dứt lời Lam Nghi bước vào cảnh tường đập vào mắt mọi người là cả người cô đều phát ra ánh hào quang không thua nữ chính ah

~~Vĩnh Châu như biết trước cô sẽ vào cái lớp này lên lên nhờ 1 nữ sinh làm như vẽ ngưỡng mộ Lam Nghi rồi đưa cho Lam Nghi tờ giấy.Lam Nghi không nói gì chỉ lẳng lặng cười 1 tiếng làm điên đảo chúng sinh bà giáo phân chỗ ngồi Lam Nghi được phân ngồi với Lục Đức Minh thành phần cá biệt của lớp tất nhiên 5 anh chai mặt còn lại cũng sẽ vào cái lớp con ông cháu cha này rồi.

Khẽ cúi người chào cho có lệ cô tiến thẳng về chỗ ngồi mắt vẫn dán vào tờ giấy vừa này:“Giữa giờ ra nhà kho,có vật muốn đưa không đến là con rùa”Đệch lão tử thích làm rùa đấy chúng mày làm được gì à mà khoan có đồ muốn tặng trăm phần trăm phải lấy là cái chắc,hầy ngày hôm qua đúng là nói hơi quá thật sự là cái miệng hại cái thân mà nhưng thật sự là kích thích tính tìm rồi của cô rồi haha! Cô cười lạnh làm Lục Đức Minh sồn gai ốc lên trong đầu chỉ kịp hình thành 2 từ:Mụ Simla

Bù được bao nhiêu ta sẽ bù cảm ơn độc giả.Cò sai sót xin nhận xét thẳng tay ạ.Mình cũng nói luôn lịch đăng của mình sẽ gặp chút vấn đề 1 xiu nhưng vẫn sẽ cố 1 ngày 2 chap ạ tối gặp tại mn

7. Chương 7: Thú Cưng Mới

Wài vì sao tại sao ta còn chưa kịp ăn gì ở nhà ăn mà lôi ta ra nhà kho làm cái méo gì không biết.Tức tức tức tức điên lên đi mà Mỹ Nhi bị người ta tms cổ tay lôi về phía nhà kho cô vừa đi vừa chửi rủa cái đứa nào nhằm trúng thời điểm người ta ăn.Hừ trời đánh cũng tránh miếng ăn chó bộ.

“Vào trong đi”Nói xong cô gái kia đẩy cô vào trong nhanh nhất có thể khóa tịt cửa lại nhằm không cho cô chạy thoát sau còn nói vọng vào “Cô dám quyến rũ người của chị Vĩnh Châu chị Vĩnh Châu bắt cô tới đây là xác xuất trăm phần trăm cô có thể vào viện 3 tháng đấy,cứ ngồi đó hưởng thụ đi nếu có ai đi qua may ra cô còn được cứu nha”

Cô thì bị đẩy vào trong té xuống đất tay sờ trúng cái gì đó mềm mềm còn dựng thẳng lên nữa oa khi cô nhìn xuống thì“Aaaaaaaaaa,dễ thương quá bọn mày từ đâu chui ra vậy”

Con rắn hổ mang thấy cô không hề sợ mình lè lè cái lưỡi tỏ vẻ uy nghiêm.

Đệch nữ chính chơi trội vãi

Nếu bà đây không phải chơi với“động vật hoang dã”từ nhỏ thì chắc bị dọa và cắn chết mịa rồi

Má nó không những có hổ mang thường mà còn có sự góp mặt của rắn hổ mang chúa, rắn lục đuôi đỏ, rắn biển,rắn lục sừng và vân vân các loại rắn độc khác trên thế giới con người Vĩnh Châu này thật là quá độc ác....nhưng cô thích lát nữa phải cảm ơn mới được.Thế là cô và 1 đám rắn chơi đùa với nhau trong nhà kho vui ơi là vui.Trong khi đó nữ chính Vĩnh Châu thì đi tìm 6 nam chính mời đi canteen

“Ahaha mấy người cứ đi đi nha tôi có việc phải làm ngay”Đoàn Lâm Phong ngượng cười rồi chạy tăm hơi mất

Lục Đức Minh đẩy đẩy gọng kính giọng lãnh đạm“Tôi cũng có việc” thế là chuẩn luôn 5 con người 1 gái 4 trai đứng trơ mắt nhìn theo 2 kẻ mờ ám đó rồi lén lút chạy theo.

Lục Đức Minh bị tính cách của cô hấp dẫn về lớp định hỏi cô đang ở đâu sẵn tiện mời đi ăn tối luôn thì lấy Đoàn Lâm Phong cũng vào lớp hỏi hỏi,hỏi xong mang về mặt hốt hoảng chạy về phía sau trường hướng nhà kho,Lục Đức Minh biết là có chuyện xảy ra nên chạy theo 5 người bám đuôi cũng cầm đầu chạy.....

“Rầm”Đoàn Lâm Phong mất bình tĩnh chạy đến trước cửa nhà kho đập cửa cánh cửa lại trở về với cát và bụi thật là vi diệu ah

~“Lam Nghi cô không sao chứ” Vừa đập cửa xem cô có bị rắn cắn hay không tên điên này liền đập cửa cầm gậy đuổi mấy con rắn cưng của cô đi

Đụng vào vật nuôi của cô là phải chết....

“Cái định mệnh nhà anh sao ngay cả tôi chơi với thú cưng anh cũng bám theo hả anh có bị điên không vậy” Phải quỷ simla nổi điên rồi, nổi điên rồi ba mẹ ơi cứu con với huhu con lần sau không dám đi trêu hoa ghẹo nguyệt nữa đâu ạ Lâm Phong co quắp người mặc cho cô đánh

“Dừng tay” Tiếng của Gia Bảo vang lên tay ra hiệu stop liền bị Lam Nghi lườm cho lạnh hết cả xương hân bình tĩnh điềm đạm nói tiếp “Cho bọn tôi đánh với...khụ khụ” Gia Bảo như đổ mặt

“Thích đánh thì cứ đánh tôi đi tìm bảo bối của tôi đây, ừi khoan cảm ơn Vĩnh Châu nha nhờ chị nhốt em vào trong này với đám rắn mà em tìm được thú cưng mới rồi hehe” Cô vừa cười vừa chạy đi mất Lục Đức Minh thấy vậy theo sau Vĩnh Châu chờ ra 1 cục không khí trong nhà kho hết sức quỷ dị 5 chàng trai đều dán con mắt trên người Vĩnh Châu như xuyên tâm can cô ta. Bỗng dưới đất có 1 con vật trườn bò miệng thì lè lè lưỡi nghe rất rùng rợn....

Sau nhà kho nơi Lục Đức Minh và Lam Nghi đi tìm rắn

“Lam Nghi tối nay mời em đi ăn có được không” Đức Minh từ từ mở lời

“Ok ngại gì không ăn” Lam Nghi cười cười làm Đức Minh tức điên lên nếu như cô không đồng ý cậu ta sẽ dùng vũ lực bắt nhốt lại thật à phí công mà

“Tiểu Hổ, Tiểu Bạch, Tiểu Hắc lại đây” tức thì 3 con rắn 1 con vòng qua cổ cô 1 con vắt lên vai cô 1 con trèo lên đầu cô ngồi Lục Đức Minh nhìn mà khiếp sợ tốt nhất không nên đụng vào cô gái nhỏ này.

“Lục Đức Minh vào nhà kho tìm Tiểu Hoa Hoa với tôi nhanh” Cô lôi tay hắn đi hẩn thoáng đổ mặt đi về phía trước 1 chút thì thấy Đoàn Lâm Phong đang treo 1 con rắn lên cành cây con rắn nì quen nha Á Tiểu Hoa Hoa

Mình thấy cái này mình viết hơi nhầm các bạn thông cảm từ giờ có lẽ lịch đăng sẽ không giống như cũ được xin lỗi nhận xét thẳng tay nga‘

8. Chương 8: Đánh Dấu Chủ Quyền

Đêm nay trăng thanh gió mát, có vài bông hồng nát, nhìn nhau thấy mình đáng bị tát.....

Biệt thự Trần gia....

“Kính kong kính kong” 1 chàng trai vẻ mặt có nét thư sinh tao nhã đeo 1 cặp kính rất ư là trí thức ấy mà cách ăn mặc lại ngược hoàn toàn với bộ mặt (P/s Ít ra cũng nên đeo kính áp tròng)

“Cách, ồ Lục thiếu gia chẳng hay cậu đến đây có chuyện gì” Bác quản gia chạy ra mở cửa thấy Lục Đức Minh vẻ mặt hơi thoáng lên chút hốt hoảng rồi vội thu lại niềm nở bắt chuyện

“Cháu gặp Lam Nghi” 1 câu nói ngắn gọn xúc tích ẩn trong đó là bao nhiêu ý khác ai tinh ý thì cũng có thể nhận ra được (Chỉ tiếc là chỉ số IQ của t/g ko cao lắm)

“Để tôi lên kêu con bé xuống” Chưa vội để ông quản gia đi Đức Minh ngắt lời “Để con”

—— Cùng thời điểm đó ——

“Rầm, Mạ nó dám giật người của tao” Cô gái ngồi trong phòng Vip của bar tức tối đập bàn “Ui da đau, má cái bàn này cả mày cũng muốn phản tao hả” Cô gái đó tại tức tối chửi thề

Cái bàn “....” Không phải là cô đập tôi trước à, giờ còn lên mặt chửi nữa tôi mà có tay có chân cơ bản là cô sẽ 1 đi không trở lại nhé

“A Châu mày bình tĩnh,Chúng ta dùng độc rắn không được thì mang hổ sư tử báo cá sấu hay con gì đó cắn chết cô ta đi”Cô gái ngồi cạnh lên tiếng

“Không quá dễ dàng cho ả rồi,hay chúng ta cứ làm như thế này đi”Nói xong cô gái còn lại chụm đầu với 2 cô kia thì thầm to nhỏ, sau đó cả 3 đều cười đắc ý

—Quay lại chỗ Lam Nghi—

Lục Đức Minh đứng ngoài cửa phòng gỗ cửa mãi không thấy có ai ra mở cửa đành đành liều mở cửa tự đi vào.

Cảnh đầu tiên hắn thấy là 1 cô gái làn da trắng nõn đang ngủ ngon lành trên giường với bộ đồ ngủ “khủng long bạo chúa” hắn cười nửa miệng vẻ nham hiểm.Tiến lại gần cô hắn ngưng lại 1 chút.....chợt cái bóng đèn 120W sáng lên hắn nhoẻn miệng cười nụ cười xảo trá, hắn ghé sát đầu vào tai cô thì thầm“Cô gan lắm có hèn với tôi còn dám lén ra ngủ,xem tôi ăn cô như thế nào đây”hắn còn cố ý cắn vào vành tai cô.

Cô nằm trên giường bỗng bật dậy mở mắt tứ chi tê liệt trong vài giây..... sau đó người ta chỉ nghe thấy tiếng“Bình bộp rầm choang”nghe rất là vui tai phát ra từ phòng Lam Nghi kèm theo tiếng quát mắng

“Bà nội cha nhà anh,dám chiếm tiện nghi của lão tử để xem hôm nay người trốn như thế nào”

.....

“Ya tên kia đứng lại lần này tôi quyết 1 kiểm trăm chết ông nội nhà anh”

.....

“Dám cắn vào tai lão tử người ngon lắm...xem ta đây...Ya!!!”

“...”Người ta chỉ muốn đánh dấu chủ quyền thôi mà hic hic

Kết quả sau tối hôm đó Lục Đức Minh vào nhập viện với tình trạng hôn mê bất tỉnh cơ thể bị tổn thương đến 35%.Lần này coi như hắn lỗ nặng rồi đi

Thành thật xin lỗi về sự chậm trễ này mong độc giả vẫn góp ý cũng như bỏ qua cho sai sót lần này.Kính mong chỉ giáo

9. Chương 9: Thăm Bệnh

“Đức Minh ơi là Đức Minh mày làm cái méo gì trong phòng của người ta mà bị đánh đập không thương tiếc như thế này hả?”Hà Đông Phương nói giọng như tiếu nhưng lại thầm nín cười đến nội thương với Châu Mộc Trà

“Đúng đúng đúng đúng ah~ Mày có phải là sàm sỡ Lam Nghi của tao không hả”Châu Mộc Trà nghiêm mặt bụng thì vẫn nén cười đến nội thương nghiêm trọng

“Hic oan uổng quá oan uổng quá,người ta chỉ đánh dấu chủ quyền thôi làm gì đánh cho người thành ra như này”Lục Đức Minh than thở

“Mày....mày....mày dám....dám...đánh dấu chủ quyền lên vị...vị hôn thê của tao tao sẽ đánh gãy chân chó của mày ngay tức khắc”Minh Quang đen mặt lại lên giọng chỉ trích còn có vài phần đe dọa

Lục Đức Minh sợ đến xanh mặt nói lí nhí “Tao chỉ cắn vào vành tai thôi mà”.....Cả đám....mặt đen như dít nổi trên đầu nổi gân xanh vừa lúc Lam Nghi mở cửa phòng bước vào..Cái cảnh tượng gì thế này?1 người trên đầu cuốn băng trắng tay chân cũng quấn băng bị dè trên giường bởi 5 thằng đực rựa khác Gia Bảo trực tiếp ngồi lên người Lâm Phong kẹp cái tay không bị gãy Mộc Trà bị kẹp cái chân không bị gãy Minh Quang dè dè cái đầu Còn Đông Phương thì ngồi đó xem kịch.....

Thấy mình đến không đúng lúc Lam Nghi bình tĩnh bước ra đóng “sầm” cửa lại rồi bình thản ngồi chờ ngoài đó, nếu cha cô không phải bắt cô đi xem cái tên Đức Minh này thì giờ cô có thể ở nhà ngủ rồi..Chán thật!!!!

4 người đề lên Đức Minh lập tức chạy ra ngoài cửa rồi rít giải thích....

“Lam Nghi việc không như cô nghĩ đâu..” Lâm Phong cuống cuống quýt quýt giải thích tay còn làm điệu bộ rối rắm không ai hiểu được

“Anh thấy tôi nghĩ gì...sao?” Lam Nghi mang đôi mắt của mình nhìn vào Lâm Phong như muốn xoáy vào tâm can của hắn, hắn lạnh người khẽ rùng mình rồi lùi ra sau. Lam Nghi điềm đậm bước vào phòng bệnh 4 người kia lẽo đẽo đi theo duy chỉ có Hà Đông Phương là ngồi im như trời trồng cơ bản là không nhúc nhích. Lam Nghi đặt giỏ cháo xuống đôi mắt càn khuấy lường nằng trong phòng lờm Đức Minh đến cháy mắt “Tôi và anh chưa xong ở đây đâu tôi thề nếu anh ra khỏi cái bệnh viện này tôi giết anh ngay lập tức” Từng câu từng câu từng chữ của Lam Nghi ngằn lên trong đầu hắn hắn rất vui nha Lam Nghi quan tâm hắn rồi định bụng quay mặt sang 5 người kia khoe khoang đắc ý....

“Lam Nghi này cháo cô nấu ngon ghê á bữa trưa tôi vào nhà cô ăn cơm nha” Lâm Phong tíu ta tíu tít miệng thì liên tục tấm tắc khen ngon

“Đúng đúng tôi nữa tôi nữa” Gia Bảo nhí nha nhí nhớn tay cầm thìa cháo với vẻ mặt như trẻ con tìm được đồ chơi mới

“Uhm đều đến đến cũng được” Câu nói này của Lam Nghi làm hắn đau lòng không thôi nghĩa là hắn phải ở đây...1 mình?? Hắn không cam tâm

“Này cháo này là Lam Nghi nấu cho tôi sao mấy người tự tiện vậy hả” Đức Minh cảm râm vẻ mặt nhăn như đít khỉ bất mãn nói

“Đi mua cháo gói ăn đỡ nha tụi tao ăn hết rồi ngon ghê” Đông Phương nãy giờ mới lên tiếng ý còn mỉa mai châm chọc

“Được rồi đã trưa tụi này đi đây hahaha” Minh Quang cười cười tay còn lôi Lam Nghi đi về mặt khoái chí khi mọi người đi hết chỉ có Lâm Phong ở lại định mang cặp lồng cháo về thì Đức Minh níu tay hắn lại “Này có muốn lấy hình Lam Nghi mặc đồ khủng long không dễ thương cực”

“Hả đâu đâu đưa tao mau” Lâm Phong vui như chó nhìn thấy chủ ngoan ngoãn vẫy đuôi

“Hô hô đây này” Đức Minh giơ giơ điện thoại lên “Tao sẽ gửi cho mày trừ phi đem cho tao 1 phần đồ ăn về ”

“Ok”

Ta lười lắm các nàng ạ nên là luôn ủng hộ ta nha truyện chắc cũng có hơi chán vì bong bóng đối thoại nhiều mình không giỏi văn

10. Chương 10: Là Người Đưa Ta Xuyên Qua??

“Oạch, ui da đau” Mỹ Nhi rớt từ trên giường xuống đất mặt vẫn còn ngái ngủ....Hôm nay Mỹ Nhi thực sự mệt lắm nha.....Oa oa oa oa hình như là sốt thật rồi đều tại mấy tên ôn thần điên kia hết ahhhhh. Thôi hôm nay nghỉ học vậy. Đoạn cô trèo lên giường trùm chăn ngủ tiếp

[Kí chủ, cô không sợ bị béo phì à]

“Hơ không óp im mồm cho ta ngủ coi đừng làm ồn hơ hơ ”

[Kí chủ cô được đưa đến đây để thay đổi nữ phụ chứ không phải nằm ườn ở đây và lại hôm nay Boss phản diện sẽ đến trường đó]

“Người là cái thá giề hic hic im mồm cho bà ngủ coi mi ồn quá đi mất” Cô gái ngủ nói rồi lại lăn đùng ra *chết lâm sàn

[...]Kí chủ có phải bị điên rồi hay không???Online đợi,rất gấp

Như sức nhớ ra cái gì cô bật vội dậy”Này,người là ai ở chỗ nào sao ta không nhìn thấy người

[...]Kí chủ mà chủ nhân nói thần thông quảng đại đây sao?Không có khả năng online đợi,rất gấp

[Kí chủ,nhắm mắt dưỡng thần lấy tâm tình cảm nhận ah~]

Cô nhắm mắt lấy tâm ý cảm nhận hiện ra xung quanh tối thui đối diện cô là quyển sách cao ngất ngưỡng có thể cho rằng quyển sách này có đọc cả 9 đời tổ tông cũng không hết nga

Gần đó là 1 cái tivi nhìn rất sang cảnh lại...phát ra tiếng nói

“Chính là người đưa ta xuyên qua cái quyển truyện cầu huyết này sao?”

[Đúng vậy kí chủ thực sự cứu được nữ phụ nha!]

“Hừ thật đáng hận”lời từ đâu ra cây súng tiếng ”Pằng pằng choang choang vẫn không dừng lại trước mắt là tình cảnh cô vô cùng hỗn độn...

[...]Chủ nhân cứu ta ta chưa muốn chết kí chủ bị điên rồi huhu

Cô đột ngột mở mắt vùng vằng đi thay đồng phục rồi tự đến trường

[Kí chủ,cô đang tức giận sao]

“Phư phư phư thực sự là không có nha~” Gương mặt cô thoáng chốc trở thành quỷ dị hệ thống nhìn vào mà không khỏi rùng mình,kí chủ...đáng sợ quá...1 cổ cảm giác có điều không may truyền tới hệ thống run cầm cập

[Kí chủ,ngài...ngài...ngài cứ nhiên muốn...hãm...hiếp ta sao]

Khóe môi Mỹ Nhi giật giật,là hệ thống hiếp bằng niềm tin àh?Thế nhưng trên mặt cô vẫn cười cười có chút chút ma mị thần nhiên đáp“Uhm cứ nhiên hiếp được ta sẽ hiếp người thành xác không hồn”

[...]Kí chủ ý là muốn vắt khô mình sao...kí chủ thực vô sỉ vạn phần vô sỉ

“À mà này người nói boss phản diện là ý gì?”

[...]

Amen xin lỗi vì giờ mới đăng chương ta thực sự là lười nha!! Cuối cũng vẫn sẽ cố gắng 1 tuần 2-4 chap hehe

11. Chương 11: Kế Hoạch Cưa Cắm Đại Boss(1)

Trường học.....

“Hừ hừ ta phi ta phi a~ gần 23 rồi chứ đâu có ít lại phải đi học tức chết tức chết”Kiều Mỹ Nhi dạo sau hoa viên của trường miệng không ngừng lẩm bẩm chân liên tục giẫm đạp vào bãi cỏ không thương tiếc

“Aaaaa trời ơi là trời ông rủ mất xuống mà xem nè rút cuộc con đã làm gì ông hả hả hả”Đi gần 1 gốc cây Kiều Mỹ Nhi ngửa mặt lên trời mà hét.

Tự dưng xuất hiện 1 con chó.....

Không phải chó thường....

Ồi shệt,chó cực cực cực lớn cực kì lớn....

“Móe,con chó to vãi hà!!!~”~”Cô thích thú giơ tay vuốt vuốt bộ bờm của nó“Chu choa lông nó mượt ghê dễ thương quá đi mất đi đi về nhà chụy,chụy cho cưng ăn thịt chó nè muahaha”Cô giương mắt tự đắc cười rồi lòi xềnh xệch con*chó* kia(Shuko:Chị điên à nó làm gì ăn được thịt chó nga

)

“Tiểu Tử mày chạy đâu rồi,mày không ra 1 chút nữa tao cho mày nát thịt nha”Chàng trai có vẻ mặt anh tú nhõ nhõ đậm chất dân chơi(Đúng hơn là ăn chơi trác táng đê)tay phe phẩy chiếc roi màu xám nhạt miệng chửi lảm bảm không ngừng

——Hoa viên trường——

“Muahahaha muahahaha nhanh nữa nhanh nữa đi nhanh lên coi hahaha”Cô bây giờ đang ngồi lên con chó màu vang hoa có bờm...à mà thì nói trắng ra là đề đầu cười cổ đi

“...”Con sư tử khóc không thành tiếng về mặt bây giờ thăm..thăm..thăm rất thăm ah

~Chơi chán chê cả người lẫn *chó* nằm dưới gốc cây ngắm cảnh cô nằm đè lên bộ lông ấm áp của con *chó*

“Ha mày چرا cắm chồng tao chưa chán sao giờ còn câu dẫn đại boss Mặc Khanh sao đúng là loại lẳng lơ ma”Vĩnh Châu ban đầu có hơi ngạc nhiên về con sư tử rồi ả bắt đầu nảy ra kế hoạch mới hãm hại Lam Nghi

Ả ta chạy đến chỗ của con sư tử rồi dùng chân đá vào người nó nó điên tiết xông ra cắn ả một phát ả giả bộ la lên....đúng là nữ chính cái gì cũng bày ra được cho một like¥¥¥¥

Nghe thấy tiếng hét thất thanh 6 tên nam chính từ đâu chạy tới ả càng khóc to hơn nói bằng giọng ảm ức

“Hức hức hức Lam Nghi chị..chị chỉ lỡ đánh thức em thôi mà hức chị sợ con sư tử kia cắn em thôi mà sao....em nói nó chạy ra cắn chị chứ chị xin lỗi rồi mà hức” ả ảm ức

Quắc tồ phắc.....clgt cái này cũng nghĩ ra được sao nó không phải con chó à cô quay sang nhìn con vật cô cho là chó kia thất thần vài giây....

” Hừ Lam Nghi cô quá rồi đó đừng tưởng bỏ chúng tôi chạy theo cô là cô có thể hại tiểu bạch thảo hả”Lâm Phong tức giận năm người kia cũng đồng tình Lâm Phong bế xốc Vĩnh Châu đến bệnh viện 5 người kia cứ chửi cô cô....đếch hiểu gì sất

Này hệ thống ta có được móc súng ra bắn chết mấy tên máu chó này không

Hệ thống.....

Thăm ah mệt chết mà

“Hừ đáng đời cô ta có tin tôi sai con chó này cắn chết mấy người không bực mình chết mà” nói xong cô xoay người bỏ đi cùng với con chó nhỏ (Shuko:nhỏ cái gì mà nhỏ) của cô đi thẳng ra cổng trường với adnh mắt sợ sệt con chó nhỏ của cô cũng cod người vui khi thấy người gặp hoạ với cùng chung một suy nghĩ:KỈ NÀY CÔ TA BỊ ĐẠI BOSS GIẾT LÀ CÁI CHẮC AH THƯƠNG TIẾC CHO 1 TÍNH MẠNG

12. Chương 12: Kế Hoạch Cắm Đại Boss(2)

Khung cảnh trường im thin thít 1 phen....ôi mai gót thực sự rất dọa người nha....tác giả ơi tui bị yếu tim hic hic

Chàng trai mang phong cách BỤI đôi mắt màu xám tro lạnh lẽo mà u ám ở đây còn ai vào đây nữa đó chính là đại boss-Mặc Khanh

Mặc Khanh:Trăm năm nhà họ Mặc mới có 1 tên miệng quạ đen như hắc chỉ cần hắc tức giận nói lời không may thì lúc đó sẽ biến thành thời tiên tri xui xẻo.Năm 4 tuổi đi xem mắt con nhà người ta không vừa ý liền đem con người ta đánh cho sứt đầu mẻ trán đánh xong còn trù cho tai nạn phá sản thì y như rằng cái nhà

đó 5 ngày sau liền phá sản bà vợ thì bị tai nạn qua đời.Ở nhà già trẻ lớn bé,cha mẹ,anh chị người hầu con mèo,con chuột,con chó đều bị hấn hãm hại không một ai chạy thoát.Hại cha,hại mẹ,hại anh,hại chị,hại em thì đã là gì còn hại cả hàng xóm đối tác làm ăn của lão gia,cô giáo lớp học cắm hoa của mẹ,con cún nhà hàng xóm ngay cả con chim qua đường đều bị hấn hãm hại không thương tiếc.Lên tiểu học vì không thích cô giáo mới nên hại cô giáo bị tai nạn gãy chân nằm suốt 1 tháng bị bạn nào ăn hiếp liền trù nó cả đời liền gặp xui xẻo,làm bài kiểm tra được điểm kém liền trù 9 đời nhà tổ tông của thằng cha chấm bài thi,lên cấp 2 danh tiếng của hấn đã nổi trội toàn trường không 1 ai dám lại gần hấn liền đến năm cấp 3 người ta liền gọi hấn là Đại Boss.(Shuko:Trên đây là lịch sử huy hoàng của anh Mặc Khanh rất mong quý vị và các bạn không-nên-học-theo)

Đại boss-là 1 ẩn số....

Đại boss-là Mặc Khanh

Đại boss-là người cô độc

Đại boss....NGƯỜI CHÍNH LÀ TÊN MIỆNG QUẠ ĐEN

——Quay về hiện thực đi——

[Nhiệm vụ ẩn:Cưỡi Mặc Khanh-Giúp Mặc Khanh trị bệnh]Tiếng hệ thống lạnh như tảng băng giáng xuống cái rằm trên đầu Mỹ Nhi

Oắc tờ.....cưỡi cái mả mĩa nhà người ah~ lờ như hấn ghét ta làm cho ta bị tiêu tan hồn phách thì làm sao đây....lão tử éo cưỡi nhà người đi mà cưỡi Hứ

[Nhiệm vụ ẩn:Cưỡi Mặc Khanh-Giúp hấn trị bệnh]sau đó cứ lặp đi lặp lại như tình trạng thôi miên vì quá ong não Mỹ Nhi liền đồng ý.....Cô càng tiếng lại gần cái mảng âm u lạnh lẽo trung tâm trường nơi hấn đứng 1 phút 1 lời xềnh xệch hấn đi mặc cho hấn ở trên đầu đây hắc tuyến

Bây giờ hấn muốn giết người ah

13. Chương 13: Kế Hoạch Cưa Cắm Đại Boss(3)

Kế hoạch cưa cắm đại boss (3)-Đại boss Mặc Khanh bị yếu thế

Lời xềnh xệch Mặc Khanh vào 1 con đường vắng đến lúc này cô mới chịu buông tay hấn ra ghì vai hấn rồi đè sát vào 1 bên tường cô định hắng giọng hỏi hấn thì hấn chen ngang:

“Cô muốn cưỡng hiếp tôi sao?Mơ đi dù tôi có đẹp trai đến mức nào cô cũng phải kiềm chế chứ đã vậy còn mang tiểu Tử ra uy hiếp tôi sao,nói cô cần bao nhiêu tiền tôi liền đưa cho cô tôi mặc dù mắc bệnh khó chữa nhưng lần đầu thì không được trao cho ai ngoài người tôi yêu...bla bla bla”

Hấn nói nhiều đến mức cô điên lên móc cây súng từ đâu ra dí sát vào đầu hấn“Douma nhà anh,anh tưởng anh đẹp trai lắm hả,anh tin tôi đánh anh chai mặt luôn không hả cưỡng hiếp cái quần.....tôi muốn nói chuyện nghiêm túc đấy hiểu chưa”Hấn...tên này hoàn toàn không để lời cô lọt vào tai..

Lật bàn,cmn thằng này tự sướng level max rồi

“Mày chưa uống thuốc hả con”Vừa nói cái chân ngọc ngà nện xuống lưng Mặc Khanh làm hấn rít lên trong đau đớn cuối cùng là ngất xỉu

——Ta là giải phân cách đầy bạo lực——

Bệnh viện tư nhân Hoàng Mai

“Ai là người nhà của bệnh nhân”Vị bác sĩ già từ phòng bệnh bước ra

“Tôi”Cô đứng lên vẻ mặt điềm tĩnh ánh mắt còn toát lên 3 phần như muốn nói’Hấn là là con cún tôi mới lượm về’

“È hèm cậu trai trẻ này bị bệnh hiểm nghèo do không uống thuốc trị bệnh đúng giờ nên vô cùng yếu ớt phiền cô cho cậu ta uống cái này giùm” Ông bác sĩ đẩy đẩy gọng kính đưa tay đặt 3 viên thuốc màu trắng vào tay cô rồi bước đi mất hút....Cứ cảm thấy...mình vừa bị lừa hay sao ý!?

Bước vào phòng bệnh cậu trai trẻ dựa lưng trên thành giường ánh mắt nhìn xa xăm tâm hồn treo lủng lẳng ở tít tận gốc cây mít mãi cho đến khi cô bước lại gần....đánh cho hấn ta 1 cái như muốn thủng não hấn mới lòi hồn trở về

Cô vươn tay trước mặt hấn 1 tay cầm thuốc 1 tay cầm cốc nước ra lệnh“Uống thuốc”

“Không”Trả lời xong còn làm bộ quay mặt sang 1 bên giống kiểu vợ giận chồng lâu ngày ý.

Thăm rồi con ạ Mỹ Nhi vươn tay nâng cằm cậu ta lên mở khoang miệng cậu ta ra nhét thuốc vào trong đồ nước vào(ôi thật bạo lực)

“Từ nay con tiểu Tử này sẽ là của tôi” nói xong cô đi thẳng ra ngoài phòng bệnh không quên đặt tấm danh thiếp lên bàn rồi mới đi.

Và thế là....tiểu Tử đã bị bắt

———Ta là giải phân cách đây nghi hoặc ———

14. Chương 14: Kế Hoạch Cửa Cấm Đại Boss(4)

Hôm nay trời cũng như mọi ngày.... gió thổi thì mây trôi.... mà không thổi thì mây vẫn cứ trôi... gió yên thì biển lặng.Thời không vẫn cứ tuân theo cái vòng luân quần không có dừng lại này. Ó vậy mà cây muỗn lặng mà gió chẳng ngừng nữ chính vẫn cứ bám dính lấy Mỹ Nhi như một cái đuôi.... công nhận dai đến mức mà đi vệ sinh cũng gặp cô ta.

Hôm nay đang bước trên con đường đến lớp cô tung tăng như hoa ngân nga bài ca quen thuộc nhảy chân sáo về lớp vì nữ chính đại nhân đã bị đưa đi du lịch cùng với mấy tên người yêu của cô ta.Chợt cô dừng lại cô đang nghĩ tới Mặc Khanh-boss phản diện.Nghe nói là bị bệnh gì nặng lắm mà tan học chắc cũng phải đi thăm chứ nhỉ.

Với giác quan cực nhạy bén cô cảm giác có ai đó đang đi sau lưng cô căng giác quay đầu lại nhìn.....

Có biết cô thấy gì không.... Là Lâm Phong đó cái tên này chẳng phải dẫn nữ chính đi rồi sao sao tên điên này lại ở đây. Vội cất cái vẻ mặt hốt hoảng lại cô vẫn bình thản như chưa thấy gì bước tiếp vào lớp. Đột nhiên cái tên Lâm Phong giữ tay cô lại lôi xềnh xệch cô đi....

Tiểu Tử cứu tao aaaaaaaaaa

———Ta cầu cứu ———@

Chỗ của nữ chính.....

Ngô Minh Quang, Lục Đức Minh, Châu Mộc Trà, Gia Bảo chụm đầu vào nhau Minh Quang lên tiếng trước:“Này tại sao chúng ta phải ở đây đóng kịch với Vĩnh Châu còn Lâm Phong thì đi xin lỗi Lam Nghi chứ thật bất công mà”

Ba người kia gật đầu đồng tình

Minh Quang nói tiếp “Chúng ta phải làm thế này thế này..... ”

Chấp này có hơi ngắn các bạn thông cảm cho mình nha. Vẫn ủng hộ mình nha

Có sai sót gì các bạn bỏ qua

15. Chương 15: Kế Hoạch Cửa Cấm Đại Boss(5)

Canteen trường

” Này nghe nói cái gì chưa con nhỏ Lam Nghi đó bị nam thần kéo ra hoa viên á”Bạn A nói với bạn B

“Ừ chắc là tẩn cho nó một trận vì tội ăn hiếp Châu tỷ tỷ đó”Bạn B trả lời

“Ừm có thể lắm con nhỏ đó phản kháng dữ lắm mà” Bạn C chõ mõm vào

“Không tôi nghĩ là tổ tình đó nhìn mặt anh Phong ghê gớm lắm luôn á ” Bạn D giậm chân lên bàn quẹt quẹt cái mũi chứng minh thông tin mình đoán rất chính xác

” Tôi cũng nghĩ vậy nhìn mặt anh ấy đồ lừng luôn ah nam thần đáng yêu quá đi ” Bạn E đồng tình

.....bla bla bla bla

“Được chúng ta cá cược xem”

.....

“Một mắt một còn...blabla bla”

Cả canteen đang bàn tán sôi nổi về hai vấn đề tổ tình hay bị đánh và đang cá cược rất hăng say.Trong khi đó hai bị cáo ở hoa viên... đã về nhà lâu lắc lâu lơ rồi

Về đến nhà Lâm Phong cười không thấy ông mặt trời nhóm Mộc Trà vừa trở về liền thấy điệu bộ ngơ ngơ ngu ngu của hắn liền tra hỏi không ngừng,gặng hỏi mãi chỉ được duy nhất một câu” Hôm qua tao xem hài quên cười nên bây giờ tao cười bù. Kệ tao đi chúng mày xen vào làm dell gì”

Còn về phía Mỹ Nhi cô đang làm khuôn mặt cừu non dễ thương hết mức có thể mục đích chủ yếu là bồi đắp cảm tình với cậu ấm họ Mặc. Nói là bồi dưỡng cảm tình cho nó lãng mạng chút nhưng thực ra trong căn phòng đó sặc mùi thuốc súng. Không muốn dây dưa nhiều nên Mỹ Nhi liền trở về đánh một giấc bạt mạng tới tối.

—8h tối—

Có một cậu thanh niên... mặc vest.... tóc vuốt keo..... mà đang treo tường.... luvs leo ra tay bám tường.... chân còn kẹp một bó hoa hồng to tổ chẳng... miệng lầm bầm chửi tục nhưng trên mặt vẫn không dấu được hào quang nở rộ màu hồng của tình yêu. Cậu phóng chiếc xe hơi màu đỏ ren đẹp mắt lao đi thật nhanh trong đêm....

“Mẹ nó treo ra mau lên đi vai tao sắp không nổi rồi” Minh Quang rít lên

“Cmn thằng chó Gia Bảo mày treo nhanh lên coi sắp mất dấu rồi kìa” Đông Phương đứng bên cạnh chiếc xe mắt đeo kính râm ngó đằng trước

“Đệt tao ra rồi đây má” Gia Bảo nhảy cái bộp xuống đất vò vò mái tóc rồi phui phui mông rồi nhanh nhẹn treo lên xe trên xe giờ đã đủ chỗ cho bốn người Gia Bảo rịn tay lái tay vầy vầy con người đang khó nhọc treo ra khỏi bức tường bằng giọng chế nhạo” Này Minh Quang mày đi bộ vui về nhà bọn này đi làm mệt vụ đây”

Gia Bảo phóng xe đi mặc kệ con người đang la hét phía sau...

— còn nữa —

Dạo nay lười quá đi cho tui lời động viên ahhh.... mình viết không dc hay mong các bạn thông cảm

16. Chương 16: Kế Hoạch Cửa Cầm Đại Boss(6)

Có một cậu thanh niên kiên trì bấm chuông thiếu chút đã phá cửa.....

Có một người con gái ngủ từ chiều cũng không phát phì suýt chút ngủ luôn trong nhà vệ sinh.....

Nhìn theo mặt không tích cực thì chính là ĐẠI BIẾN THÁI MUỐN ĂN THỊT HEO

Đại biến thái bấm chuông n lần.... không ai chịu mở cửa

Bấm lần thứ n+1.... đại biến thái bị chọi dép

Bấm tiếp lần nữa vẫn là một chiếc dép phang trúng đầu anh. Vàooooooooo Woldcup Việt Nam chiến thắng với thể lệ 2-0. Sinh ra là làm sát thủ kinh nghiệm gần hai mươi năm có ám khí để làm gì... là để phóng dép tông lao vào mấy tên quấy rối chứ sao.(Shuko:Vàng...phóng dép tông lao ạ)

Rốt cục đại biến thái tức giận cầm đôi dép lại cầm bó hoa quăng bó hoa vào sọt rác cầm đôi dép vào xe cậu thanh niên uất ức” Hôm nay chỉ thu được đôi dép ngày mai ta thu đôi giày” rồi dzọt xe đi mất

Sáng nay thật yên bình ah..... tự nhiên thấy mấy con chim nhỏ hót trên cành cây mà thèm thịt chim ghê..... muốn nướng ăn quá đi.

Trong căn nhà đó cậu thanh niên trẻ quỳ dưới sàn nhà vệ mặt đầy uất ức phía trước mặt cậu là 5 cái ghế có 5 người con trai đang ngự trị đang chất vấn tra khảo

“È hèm...nghe tớ hỏi đây tớ qua tại sao cậu lại mặt vest lại còn rất lén lút là sao” Gia Bảo lên giọng quan tra khảo phạm nhân

“Này anh bạn tớ thích thì tớ mặc thôi không được sao, tớ thích mặc quần sịp lén lút ra ngoài cũng không liên quan đến cậu nên cậu đừng lo” Lâm Phong nói giọng thản nhiên hiện tại cậu đang ức chế vụ tớ qua thể mà bây giờ còn bị quỳ

lâm Phong nói xong Gia Bảo cứng họng đành ngồi đó xem kịch bây giờ Mộc Trà lên tiếng giọng hơi khó nghe vì 1 phần đang nhịn cười “Vây hôm qua sao cậu lại trèo tường đi đâu”

” Đi tán gái không được sao“Đoạn cậu chớp chớp hai mắt ưỡn ngực chỉ thiếu không thể viết lên mặt 3 chữ”Tôi vô tội”

“Cậu tán ai”Minh Quang tiếp lời có phần tức giận

“Gái!? Chớ mà nghĩ tao tán trai” Lâm Phong tỏ vẻ đương nhiên điều đó rất chính xác

“Mày đi tán gái sao cảm về đôi dép thể này”Đức Minh nói nhất thời làm lâm Phong đen mặt lại cậu đứng phắt dậy giựt lại đôi dép rồi đi mất...

————-Bệnh viện Hoàng Mai

Từ cái lần thăm bệnh đó Mỹ Nhi chính thức bị liệt vào danh sách đen của bệnh viện với lí do ép cung người bệnh nặng-phá hoại tài sản-đe dọa người lớn tuổi vvvv. Hôm nay cô lại đến bệnh viện để thăm Mặc Khanh cũng như mọi lần....-bệnh viện đóng cửa, Mỹ Nhi định leo tường vào thì phát hiện.....Bờ tường xây cao thêm 2m làm sao mà leo...cô lại nảy ra ý tưởng...“Không leo được phá banh luôn cho dễ đi” bác bảo vệ của bệnh viện phát hiện trong khuôn mặt Mỹ Nhi có ý đồ đen tối run như cây sậy gọi điện cho sở cảnh sát trưởng...

“Alo cậu cứu bệnh viện của chúng tôi với, quân IS đặt boom phá hoại cậu phải giúp tôi”

“Được được tôi lập tức tới” Khi nghe bên kia cúp máy bác bảo vệ có phần hốt hoảng hơn thiếu chút tè ra quần lần trước cô ta cũng đánh đổ 1 bức tường xây lại cấp tốc mấy tận gần tỉ chứ chẳng chơi.Hỏi cô ta vì sao không ra vào cửa chính cô ta liền nói“Chướng mắt thích leo rào”

Mấy nàng vẫn ủng hộ truyện của ta nha dạo này máu lười lại nổi nên ta rất cần góp ý có sai sót hay không vừa ý thì cứ nói ra mình sẽ sửa sai bắt đầu từ ngày mai mỗi ngày mình sẽ viết 2 chap không phân buổi.

Then kiu sâu mốt

17. Chương 17: Kế Hoạch Cửa Cấm Đại Boss(7)

“Pí po pí po em tập lái ô tô pí po pí po sau này em lớn em lái xe đón cô”

“Các anh làm ăn kiểu gì thế hả bảo là đặt nhạc cho cái còi cảnh sát nó oai một tí mà lại cài nhạc thiếu nhi vào muốn bị trừ tiền lương hả” Cảnh sát trưởng Vĩ Kỳ Lâm quát tháo âm lên “Lúc về thay ngay cho tôi bây giờ lập tức bao vây tên khủng bố lại” Vĩ Kỳ Lâm ra lệnh cho đoàn cảnh sát ồ ạt kéo đến bao vây bệnh viện

“Bùm” Tiếng lựu đạn nổ vang lên....thêm 1 bức tường bị đánh phá tên khủng bố này sao lại phá mỗi bức tường chứ trên phim thì phải khống chế bắt người rồi cướp tài sản mà hahaha tên khủng bố này đúng là thiếu năng suất á còn dễ hơn ngoáy mũi ah.Nghĩ đến đây Vĩ Kỳ Lâm hếch mũi ưỡn ngực tự tin ehehe X-men đàn ông đích thực..

Nội bộ bệnh viện.....

Phòng bệnh 302

“Hé Mặc Khanh lâu rồi không gặp nha ông nội anh không đến nữa hả”

“Ừ vừa về rồi”

“Này uống thuốc chưa”

“Rồi”

“Ăn chưa”

“Rồi”

“Tốt tôi đi về ah”

Mỹ Nhi chào hỏi 2 -3 câu rồi đi về bằng “cái cửa” mới tạo.Vừa chui ra cô thấy 1 đồng cảnh sát ah... nga~ thật náo nhiệt cô định bước đi liền bị chặn lại

“Cô gái cô cảm phiền vào lại cho”1 viên cảnh sát lên tiếng cô lại định quay vào trong thì nghe tiếng hét của ông bảo vệ “Cô gái đó chính là IS cô ta”Ông bảo vệ la làng lên sợ cả thế giới không nghe được hay sao í.

IS cái gì... IS cái ông nội nhà ông

Tôi là IS thì đã khủng bố cái bệnh viện này lâu rồi

Vĩ Kỳ Lâm bước tới cùng mấy tên cảnh sát lôi cô đi còn châm biếm “Cô mang boom khủng bố tống vào tù”

WTF, này thằng kia lão nương giết người còn chưa bị bắt vào tù nhá đằng này chỉ làm nổ có bức tường mà bị tống vào tù sao vô lý quá vô lý biết được ăn cơm miễn phí như này mình phá thêm mấy bức tường nữa cho đẹp...Lão Thiên iw còn gì là công đạo hả

——Đồn cảnh sát——

“Cô nói cô không khủng bố thì sao lại cho nổ tường”

“Tôi không thích đi bằng đường chính không được à”

“Nếu vậy sao không trèo tường”

“Vì thế sẽ giống ăn trộm”

“Cô nổ boom giống khủng bố thế là ăn cướp còn gì”

“À tôi thấy mấy người làm còn nhàn rồi quá tạo thêm việc làm cho họ không được sao” Cô chớp chớp hai con mắt bộ dạng lấy lòng nam nhân là sở trường của cô ah

“Cô có người bảo kê chúng tôi thả cô ra nhưng mà...” Chưa để Vĩ Kỳ Lâm nói xong cô liền nói 1 tiếng “bai bai” rồi chuồn mất...

1s.....

2s.....

3s....

“Aaaaaaaaaaaaaaaaa, phạm nhân bỏ trốn mau bắt cô ấy lại” Đợi Vĩ Kỳ Lâm phản ứng Mỹ Nhi đã cao chạy xa bay không quên để lại thông điệp:Nupakachi hãy đợi đấy anh không xong với tôi đâu tôi sẽ đốt trụ cái sở cảnh sát của anh kèm theo ảnh 2 ngón tay chọc vào hai con mắt

“Ah anh Kỳ Lâm anh dẫn em đi chơi có được không” Cô gái ẻo lả nói với Vĩ Kỳ Lâm.Vĩ Kỳ Lâm cảm thấy mất hứng thú với cô gái ông ẹo trước mặt lại càng hứng thú với cô gái bỏ trốn kia nhưng vì quan hệ hợp tác đành miễn cưỡng gật đầu...

“Èo hèn gì mấy bữa nay thấy nữ chính hơi im hơi lặng tiếng ah thì ra là bám theo tên này có khi nào còn chơi với xã hội đen hông ta...ui trên này nhiều bụi vãi Ách xì”Mỹ Nhi treo lủng lẳng người trên xà nhà tay chống cằm suy nghĩ...

“Á mẹ ơi con maaaaaaaaa” 1 viên cảnh sát thấy cô treo lủng lẳng tóc xòa xuống nhìn giống con ma mà hét lên.Mỹ Nhi giật mình rút cái bụi xuống đất.Cô khẽ xoa xoa cái mông rồi biến mất hút....

Trường học

“Nga hôm nay nữ thần nghỉ học tao chả muốn học nữa ah”

“Đúng đúng hôm bữa nữ thần cứu tao khỏi đám côn đồ nhìn men ghê tao muốn cưới chị ý”

“Mày bị bê đê tâm thần phân liệt à kì thật tao cũng muốn thế ah”

“Huhu nữ thần ơi sao chị không phải nam thần chứ”

Cả trường dường như khóc than với sự không có mặt của Mỹ Nhi còn Lâm Phong ngồi đằng sau vườn tường ngẩn người ra nhìn đôi dép tông lảo đảo với 1 suy nghĩ:sáng nay đi vội quá quên ăn sáng rồi giá như đây là ổ bánh mì ah.....

Hay hay đỡ cũng xin cho ý kiến không vừa lòng cũng cho ý kiến ah.Mấy bạn vẫn ủng hộ truyện mình nha không tui buồn lắm á.A mi pho phò

18. Chương 18: Kế Hoạch Cưa Cắm Đại Boss(8)

Thế giới Hắc Đạo...

“Người nói cái gì Vĩ Kỳ Lâm đang truy lùng một cô gái sao còn nói là rất thích cô ta sao?”Cậu thanh niên trẻ ngồi chễm chệ trên cung điện silicon của cậu ta giọng đầy bá khí hung tàn suy xét trên giọng điệu là thể mà trên người cậu ta vẫn mặc bộ đồ ngủ hình hello kitty đó đây.

“Vâng thưa chủ tử” người kia cung kính trả lời

“Cùng truy tìm cô ta đi bắt được lại càng tốt” cậu trai trẻ phất phất tay áo ý bảo lui ra. Hừ hừ cái gì của tên điên này cậu ta đều phải dứt phải dành phải lấy phải cướp nghĩ rồi cậu ta nắm chặt tay về mặt tức giận ánh mắt căm phẫn “Ốt ọt ọt” đi lấp đầy cái bụng đã rồi tính ==

[Sau đây là tin lan truyền đến toàn bộ thế giới...] Giọng cô phát thanh viên vang lên lạnh lạnh [Cảnh sát trưởng Vĩ Kỳ Lâm đã tuyên bố với toàn thể cảnh sát cấp dưới của anh ấy trên toàn thế giới bằng mọi giá phải tìm được cảnh sát trưởng phu nhân về]

Mấy người trong thành phố được phen ồ hết lên chăm chú theo dõi ti vi nhà mình để xem vì sao vị phu nhân của cảnh sát trưởng lại chạy mất thì giọng cô phát thanh viên vang tiếp [Đại thiếu thư Trần Lam Nghi bây giờ được cảnh sát trưởng công nhận là phu nhân và cho khởi lệnh truy nã sau đây là phỏng vấn]

“Xin hỏi vì sao anh lại đi tìm phu nhân”

“Vì cô ấy bỏ trốn ah”

“Sao phải nhất thiết là cô ấy”

“Vì cô ấy nợ tình...à không nợ ân tình của tôi ah, là cái này” Nói xong Vĩ Kỳ Lâm giơ mảnh giấy Mỹ Nhi để lại phóng viên còn cố tình quay thật rõ dòng chữ: Nupakachi hãy đợi đấy anh không xong với tôi đâu tôi sẽ đốt trụ sở cảnh sát của anh kèm theo ảnh 2 ngón tay chọc vào hai con mắt “Tôi nhất định phải chờ cô ấy đến đốt trụ sở cảnh sát của tôi” Kỳ Lâm nói bằng con mắt kiên định

“Ồ chúc ngài thành công”

Mỹ Nhi ở nhà xem tin tức đang uống pép xi thì phun ra ngoài hết miệng há hốc.... ai cén bờ li vệt chuyện này là sao hệ thống mau ra đây bốn cô nương muốn đàm phán giọng cô phát thanh viên lần nữa vang lên [Cùng với đó đại thiếu gia Hà Đông Phương cùng gia đình đã tuyên bố: Lam Nghi nhất định phải làm vợ/con dâu của tôi thì tôi sẽ để thế giới này được yên] “Phụt” Hết pép xi rồi phun nước miếng.....

Hệ thống ra đây cho bốn cô nương

Mi ở đâu

[...] Tôi không bị điên.....

Mi không ra ta sẽ hack...

[Kí chủ đừng làm vậy ta nói vì sự xuất hiện của cô đã có thêm 2 nam chính nữa ah~ cô chờ chút sắp có thêm tin tức rồi kìa]

Tiếng cô phóng viên lại tiếp tục vang [Trùng hợp rằng Vân thiếu cũng gây áp bức đòi cạnh tranh công bằng với Vĩ Kỳ Lâm và Hạ Đông Phương chúng tôi đang trên đường đến nhà của vị thiếu thư ấy xin các bạn đừng chuyển kênh]

Vân thiếu.... là thằng cha nào

Ông nội mi không có quen

Nhà báo à tới đi.....

Biệt thự nhà họ Mặc

“Thưa lão gia chẳng hay người đã xem tin tức ah...con dâu của con sắp bị cướp đến nơi rồi gia gia còn không ra tay”

“Hừ cháu dâu tương lai đang bị truy nã ah~ tạm thời cứ cho cháu dâu khuyên bảo Mặc Khanh đi điều trị đã qua bên đó ta sẽ bảo vệ con bé” Mặc Phong quả quyết

“Gia gia vì sao lại không tạo cơ hội cho gạo nấu thành cơm đi gia gia ta thấy nó rất hợp đôi”

“Mau công bố tin tức chúng ta định sẵn con dâu đi cạnh tranh công bằng với các lão luôn”

“Đúng đúng chỉ có 1 mụn con dâu phải dành lại”

Lại có nam chủ xuất hiện rồi.....các bạn ủng hộ mình nhiều nha

19. Chương 19: Kế Hoạch Cưa Cắm Đại Boss(9)

Vì muốn trốn thoát khỏi căn nhà đó cô mặc một bộ đồ không thể đơn giản hơn được nữa đeo kính băng to mang khẩu trang đen rồi lén lút vào bệnh viện....

“Mợ nó cảnh sát bao vây đến đây luôn rồi” Mỹ Nhi nghiêng răng nghiêng lợi mò vào phòng bệnh của Mặc Khanh

” Này Lam Nghi sao... em bịt mắt nhìn gớm quá vậy” Mặc Khanh đột nhiên lên tiếng nói có hơi to nên cảnh sát lập tức ập vào

Đờ cờ mờ tên này muốn hại chết bốn cô nương hả

Được..... thế thì cả hai cùng chết hohoho

Suy nghĩ vừa lóe lên trong đầu cô lập tức bịt miệng Mặc Khanh lại xoay người vào phòng vệ sinh một cách thuần thục rồi kéo tay Mặc Khanh chuồn ra từ cửa sổ..... cô kéo tay cậu cùng chạy tới một đồng cỏ hoang vắng trên đồi núi.....

Trên cánh đồng hoang vắng một trai một gái kéo nhau chạy trên bãi cỏ không ngừng la hét rất lãng mạn nếu bạn đứng từ xa nhìn nó sẽ như này:

(“Em kéo anh đi đâu vậy” Người con trai ôn nhu như nước hỏi

“Em đưa anh đi trốn” Cô gái nháy mắt tinh nghịch mới chàng trai miệng không ngừng la hét thích thú. Hai người chạy tới sườn núi thì dừng lại người con gái thở phì phì nhịp thở gấp rút “Phù phù mệt chết mà không ngờ anh nặng tới vậy” Người con gái oán trách chàng trai.Chàng trai vội mang 1 vé mặt sợ hãi ăn năn mà nói”Honey

Anh xin lỗi honey nha anh dắt em về” người con trai định dắt tay người con gái đi người con gái lập tức nhào vào cả hai lẫn vào bụi cỏ âm thanh cực kì ái muội.... tưởng tượng như này là người ngoài nhìn vô là biết abcxzyz rồi)

Vâng nếu đứng từ xa mà nhìn thì mắt bạn bị xéch rồi đây không có ngôn tình dell gì đâu đây là bộ dạng sói muốn ăn thịt nai đây hiểu không nếu nhìn gần chắc chắn sự thật sẽ như thế này đây!!!!

” Này cô kéo tôi đi đâu ” Thằng con trai mặc đồ bệnh nhân ai oán nhìn cô con gái phía trước ánh mắt như không ngừng muốn nuốt chửng cô.Trái lại cô chẳng hề sợ hãi trừng mắt lên nghiêng răng ken két ” Tôi đưa anh đi tự tử đây đi không” nói rồi cô kéo tay anh chạy với vận tốc ánh sáng xuống sườn núi cô thở phì phò“Đệch mợ mệt chết mợ đi được” người con trai nhìn cô tru rống lên không khỏi nhin cười điệu bộ an nan hối lỗi là giả“Tôi đưa cô về uống nước”

“Mệ nó khỏi đi thôi còn chưa tính sổ anh đâu.... Tiếp chiêu!” Cô nhảy bổ vào chàng trai dè dặt xuống đập cô một trận vì mất rất nhiều sức cả hai thở hổn hển vậy mới bị lằm là hoàn cảnh không tốt đẹp

Thôi thì hôm nay cứ cho là hẹn hò với một tên ốm yếu đi cả hai đi tản bộ xuống dưới gần chân núi chọn một bóng râm mát mẻ hai người ngồi xuống chàng trai lên tiếng trước ” Lần này tôi đi chữa trị bên nước ngoài em có....đi cùng tôi không” anh nhìn cô bằng ánh mắt hi vọng...

Đi nước ngoài à...ngu gì không đi đi qua đó được ngắm trai đẹp nè hơi bị thích nhá còn trốn được mấy cái người tâm thần phân liệt này cũng tốt chứ bộ... à mà cũng nên thăm ba mẹ của cô nữ phụ này ah~ người ta nói câu này không sai: Có trai quên cha mẹ

Cô không do dự liền gật đầu đồng ý ừm ừm chắc cũng phải theo kịch bản ngôn tình xú nhỉ“Anh ở đâu em đều theo anh” xong còn cười một gái có lực sát thương 3200W làm vỡ nát quả tim bé nhỏ của chàng trai ốm yếu.....

Bỏ vô trong đây ngôn tình chắc không sao đâu nhể không vừa ý cứ ý kiến với mình nha!!!!!!Yêu mina-san nhiều moah moah >3

20. Chương 20: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(10)

Này..... cho tui hỏi nha! Các bạn..... nghĩ boss phản diện xuất hiện rồi á? Không đâu lắm rồi sai lầm cực kì nghiêm trọng đây..... bạn nghĩ nam chính mới và boss phản diện sẽ là ai ah~ Bí mật này tất nhiên Hệ thống không dám hé răng nửa lời rồi phải để cho phần 1 gay cấn 1 chút mới hay đúng không.Không cần vội cứ từ từ đi theo tình tiết của truyện nha!!!!!!

Mỹ Nhi ngày ngày giờ giờ không đi học cũng cắm cúi vào máy tính biết để làm gì không.... thôi lí do này đen tối quá cũng không tiện kể ra cho lắm thôi thì cứ vào vấn đề vậy...

“Alo..ai” chữ đó còn chưa kịp nói cô nghe thấy tiếng hét từ bên đây kia truyền tới

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA LAM NGHI TÔI HẬN CÔ HẬN CÔ CÔ DÁM THẤT HỨA HUHUHU SAO SỐ TÔI KHỔ VẦY NÈ HUHUHU CHA MẸ ƠI TỔ TÔNG ƠI CÔ ẤY THẤT HỨA VỚI CON KÌA” Lâm Phong bên kia hét ầm lên

“...”Này... thất cái bà nội nhà ông thích cứ kêu tổ tông xuống đây khiêu chiến đi chữ chưa đến tận miệng lại bị nuốt vào bởi câu nói tiếp của Lâm Phong

“Hừ tối nay nếu cô không đến nhà hàng với tôi thì tôi không chắc sẽ nói với báo chí cái gì đâu”Lâm Phong dọa nạt

“Cứ thử xem”Cô cười khẩy

” Được cô cứ đợi đây tôi sẽ nói với báo chí rằng cô abcxzy với tôi còn không chịu trách nhiệm còn muốn bỏ trốn” Giọng Lâm Phong kể ra y như chuyện xảy ra thật giống như nó đã bị diễn ra...

Phun máu.... có phải máu chó quá rồi không dám dùng cách này với bản cô nương được chúng ta cực một ván.Đột nhiên cô hỏi hệ thống“Này nam-nữ chính có BUG không”

[Kí chủ tự tìm hiểu đi] Nó nói bằng giọng không thể khinh bỉ hơn được nữa đáp trả Mỹ Nhi

“Được tối nay ta thử giết hẳn 1 lần xem có chết không”

[...] Kí chủ có phải bá đạo rồi phải không sao cô không làm thánh luôn đi

“Là thánh sát nhân chắc là được nhỉ”

#Kí chủ có khả năng đọc suy nghĩ#

#Kí chủ có dị năng#

#Kí chủ có siêu năng lực#

#Thù này bốn hệ thống nhất định sẽ trả khắc khắc cô chắc cũng không ngờ mình phải kết hôn cùng nam chính đâu nha boss phản diện sẽ đến cướp rể hay cướp dâu còn không biết#

Nhà hàng XX

” Tiểu yêu tinh chết tiệt để bốn thiếu gia chờ hơn 30s rồi cũng chẳng thấy tăm hơi đâu” thanh niên giậm chân xuống nền gạch về mặt không khá hơn là bao...

Mặt đất“...”Tôi có tội tình gì?

Lâm Phong đang chật vật Mỹ Nhi còn chật vật hơn..... cô đang bị bao vây.... éo phải bao vây bình thường đâu là 1 đội quân cảnh sát cùng 1 đám chó săn....Cô thề nếu lần này thoát ra chắc chắn phải đốt cái sở cảnh sát của Vĩ Kỳ Lâm đêch mợ thằng mất dạy dám cho cảnh sát truy đuổi mà hừ cứ đợi đấy tôi sẽ dùng cách này trả đũa lại anh chiêu này tôi dùng sẽ là:MUỘN ĐAO GIẾT NGƯỜI anh cứ chờ đấy!!!!!!!

21. Chương 21: Kế Hoạch Cừa Cắm Đại Boss(11)

“Ờ mờ ờ mờ ờ mờ...” Cô đi đi lại lại trong phòng giam của phạm nhân miệng lẩm bẩm

“Nghỉ à em đã ờ mờ lần thứ 20 rồi đây” Vĩ Kỳ Lâm đứng bên ngoài phòng giam đưa con mắt lãnh đạm nhìn cô

“Đù mé nó chó rớt cục cũng không thoát được cái dê-ka-mờ nhà anh thả tôi ra tôi sẽ đốt cái chỗ khi ho cò gáy này ngay lập tức...” Mỹ Nhi rít lên tâm tình phức tạp sắp giết người rồi mẹ ơi cứu con

Vĩ Kỳ Lâm thoáng lên tia âm đạm

Cô ấy.... ghét mình sao...

Cô ấy muốn đốt chỗ này sao.... được cho cô ấy đốt.Thoáng chốc mắt Kỳ Lâm tràn ngập vẻ ôn nhu sủng nịch cùng vụn phần dung túng anh đáp” Được em đốt đi anh sẵn sàng cho em đốt 100 hay 1000 cái anh cũng chịu ”

Cô nhếch môi đầy kiêu ngạo hỏi lại” Ấy da anh tưởng tôi ngốc lắm sao đốt xong anh sẽ có cơ bám theo tôi đòi nợ nga~”

Cô gái này..... có siêu năng lực chắc đọc được nội tâm của mình ôi ờ mờ quả tim bé nhỏ của em ôi mẹ ơi sợ quá đi mất cô gái này bị trúng tà rồi đúng không trời cô gái này thật quái gở.Không lâu sau có tiếng bước chân đến cô sững sốt:Là Châu Mộc Trà cái tên này đến đây làm gì ông trời ơi số phận của tôi kết thúc rồi đúng không phải có cách ah đúng rồi bóng đèn 1200W của cô chiếu sáng được cứ làm thế thanh danh đã sớm thúi rồi làm thêm vô nữa sắp không đến mức đâu nhể....

” Ah honey đến đón em đúng không” Mỹ Nhi vẫy vẫy tay với Châu Mộc Trà nói gì chứ mỹ nhân kế vẫn là bạn đồng hành cùng cô suốt thời gian đó cơ mà lần này quả nhiên có chỗ áp dụng đến ông trời không phụ lòng người

Nghe được câu chào hỏi của cô Châu Mộc Trà cung Vĩ Kỳ Lâm kinh ngạc không thôi Châu Mộc Trà thoáng tia vui mừng liền vội vàng“Anh đến đón em về bàn chuyện hôn ước của chúng ta không ngờ em lại đồng ý.”Nói xong quay sang cảnh sát Kỳ Lâm ” Anh họ em không quan tâm cái phu nhân phụ nhiếc gì đâu anh lập tức thả cô ấy ra để cô ấy về kết hôn với em”

Đoàng.... Đoàng Đì Đùng sét đánh ngang tai nhưng mà không chỉ mình cô bị dính sét toàn thể cảnh sát viên lẫn Vĩ Kỳ Lâm đều bị đánh 1 phát.. Vĩ Kỳ Lâm lấy lại phong độ“Em họ à trước đây anh đã nhường em nhiều rồi nhưng người phụ nữ của anh tuyệt đối không thể”

Câu nói của Vĩ Kỳ Lâm vô tình gây là tia lửa điện trong mắt Mộc Trà các cảnh sát viên không ngừng nhìn qua bên đó làm gì có thời gian mà để ý đến cô nhân cơ hội cô tháo cái kẹp tóc trên tóc xuống mở khóa phòng giam....chạy mất

Đến khi sức nhớ ra Lam Nghi Mộc Trà quay lại hỏi các lồng giam mà anh vẫn tưởng còn người ở trong niềm nở hỏi “Lam Nghi em cũng đồng ý cưới anh mà đúng kh...”

“aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa Phu nhân bỏ trốn mau đuổi theo” 1 viên cảnh sát kịp hoàn hồn vội hét lên

Mệ chúng mày mơ à lơ là bà mà còn tưởng bắt được bà á

Được chui vào ống cống đi

Lên vũ trụ mà tìm à không lên Mặt Trời ấy tôi đang nướng thịt trên đây đây muốn ăn thì lên tôi đãi

Bản đầu tay mà văn phong còn kém lắm các bác đừng ghét bỏ truyện của em là được(P/s: Tầm Cám)

22. Chương 22: Kế Hoạch Cửa Cấm Đại Boss(12)

“Hừ Lam Nghi em ấy đồng ý lấy tôi rồi anh họ đừng có xen vào” Châu Mộc Trà không cam tâm trừng mắt nhìn Vĩ Kỳ Lâm đối chất

“Hừ tại anh đâu có nghe thấy đâu cô ấy lúc này còn nhìn anh với ánh mắt triu mến đấy em họ ạ” Vĩ Kỳ Lâm cũng không thể chịu thua cái tên cuồng bạo này đúng là tên cũng như người mà người cũng như tên đều là kẻ nghiện trà.

Đấy có ai như 2 tên này không đi tìm người còn liếc mắt đưa tình với nhau đấy chưa kịp ăn tối đã bị đút thức ăn cho chó rồi. Ông Thiên ơi sao trai đẹp chúng nó cứ yêu nhau hết thế này(Cái này là nỗi lòng của các cô gái đi qua đường) mù mắt chó của tôi rồi huhu chồng ơi là chồng anh đang ở đâu mau rước em về...

Phòng tư mật dưới lòng đất

“Alo cha mẹ ơi con muốn bỏ nhà ra đi lắm rồi” Mỹ Nhi ngồi thẫn thờ trên cái bàn tuyệt vọng

“Hửm? Sao tự nhiên con lại muốn vậy” Giọng của cha cô còn có thể nghe được bao nhiêu phần yêu chiều trong đó

“Con bị trai theo” Mỹ Nhi không nhanh không chậm nói ra sự tình của mình. Lập tức cha cô cười phá lên “Haha con gái ta đẹp quá mà nếu là con trai thì chắc là con đẹp hơn nữa nhĩ?”

Cô thở dài “Cha này cha không giúp con thì thôi còn...” Khoan con trai sao-giả trai-không bị truy bắt ời giới ời vậy mà không nghĩ ra cha mình đúng là thiên tài cô reo lên “Haha cha ơi cảm ơn cha nhá con cúp đây há há há”

Khi nghe thấy bên kia tắt máy ông ngao ngán thở dài “Ai nha con bé này thiệt là”. Mỹ Nhi bây giờ đang chuẩn bị mấy bộ đồ nam 1 bộ tóc giả 1 dây quần ngực và vvv. Tầm chừng 30p sau 1 chàng trai có khí chất ngạo mạn nét đẹp thuần tục không vướng bụi trần bước đến khu trung tâm thương mại ươm ươm phải mua mấy bộ đồ phòng thân nhể ài... mà công nhận mình nhả troai còn đẹp gấp mấy trăm lần bọn họ công nhận nữ phụ mất mù rồi hay sao á ta ài ài ngày mai lại phải đi học nhọc chết mình.

Vâng và tắt nhiên theo tính cách của Mĩ Nhi thì tắt nhiên không đi học rồi mà cô suốt ngày lang thang ngoài đường cho fan nó sôi ầm lên trên fb còn up ảnh cô lên rồi đại nam thần này nọ kệ tốt nhất là trốn đi mới tốt. Như thường lệ sáng nay cô lại đi tới con hẻm nhỏ để ôm cục bông xù xù nga

cục bông xù xù mềm mềm màu trắng ôi thật là đáng yêu quá đi mất..

“Này cậu trai trẻ...” Lão già tầm chừng 40t vẻ mặt xấu xí bước lại phía cô

” Không biết ngài tìm ta có chuyện gì ” Cô quay đầu hỏi hấn tay vẫn còn xoa xoa cái cục bông nho nhỏ

” Đã vậy gia nói thẳng 1 đêm của cậu bao nhiêu tiền ”

Móa sáng nay nhất định giảm phải phân chó rồi....

1 đêm bao nhiêu tiền á mơ hả mày

Được ông mày đang ngứa tay mày lại hiển xác cho ông đập được nha ông chiều mày

Mĩ Nhi không nhiều lời lập tức cho cục bông nhỏ ngồi trên vai rồi lao vào đánh đập lão già kia không thương tiếc nam nhân cặn bã phải trừ hại cho dân hừ hừ. Không biết là lão khôn hay Mỹ Nhi hăng say đánh mà 1 đội cảnh sát lại xuất hiện gõ tay Mỹ Nhi lại đưa về đồn.....

=====

Chỉ thế thôi ta lười sắp mốc rồi nè tui cần động viên ah

~~ cảm ơn mấy bạn ủng hộ truyện nga

23. Chương 23: Kế Hoạch Cửa Cấm Đại Boss(13)

” Cảnh sát trưởng hôm nay trên đường chàng thanh niên này đánh 1 lão già giờ đang bắt nhốt ở phòng thẩm vấn”

” Được dẫn tới tới đó” Hừ trong lúc mình đi tìm phu nhân của mình lại có kẻ ăn gan hùm mật gấu nữa rồi. Ưm ưm mình là ai chứ là 1 người đẹp trai vậy Lam Nghi sẽ về tay ai đương nhiên sẽ về tay mình rồi haha ha mình thật thông minh....(Thằng tự kỉ—)

” Cảnh sát trưởng đến rồi..” Viên cảnh sát chỉ vào 1 cái ghế có người con trai ngược mắt trên trần nhà bộ dáng cực bụi. Vĩ Kỳ Lâm sững sốt không ngờ người này khí chất lại kinh dị đến vậy khuôn mặt có chút giống với Lâm Nghi bà con xa sao?

” Khụ... cho tôi mượn phép hỏi cậu bị thẩm vấn hay là tôi vậy” Vĩ Kỳ Lâm ho nhẹ 1 tiếng ngồi đối diện người con trai trên mặt có vài phần kính sợ

Người con trai kia ánh mắt lạnh lùng ngạo nghễ nhìn con người trước mặt nhướng nhướng mi nhếch môi cười lạnh Vĩ Kỳ Lâm tưởng người này sẽ im lặng không nói gì ai ngờ “VĨ KỲ LÂM ANH LÀ ĐỒ CON HEO”

Tình trạng của cảnh sát trưởng có thể diễn tả bằng từ: Sốc

Thằng ranh này là ai.... láo với bố à Vĩ Kỳ Lâm tức giận đập bàn quát” CON MẸ NÓ TÔI LÀ CẢNH SÁT TRƯỞNG CHỨ KHÔNG PHẢI CON HEO CÁI ĐỒ NGU NÀY”

“CẢNH SÁT TRƯỞNG LÀ ĐỒ KHÔNG CÓ NÃO”

“THẰNG OẮT CHẾT TIỆT NÀY” Vĩ Kỳ Lâm và Mỹ Nhi đầu mắt 1 hồi cuối cùng không chịu được “hừ” lạnh 1 tiếng rồi cả hai quay phắt mặt sang hai bên. Các viên cảnh sát ở gần không khỏi co rút khóe miệng... Ai cho họ biết chuyện gì đang xảy ra không.... cái này....cái đó....cái kia rút cuộc là cảnh sát trưởng bị ung thư phổi giai đoạn cuối nên bị chuyển đổi tính cách??

” A cái đó cảnh sát trưởng vẫn phải thẩm vấn không phải sao” 1 viên cảnh sát tầm chừng hơn 30 tuổi nói

” À à đúng rồi nhĩ ta phải thẩm vấn cái tên oắt con này không biết lễ phép này hừ” Vĩ Kỳ Lâm cười gian xảo ánh mắt lóe lên tia ngoan độc.” Ranh con nghe cho rõ đây làm nghề gì ở đâu”

“Đang đi học” Mỹ Nhi nhàn nhạt mở miệng tay mãi mê chơi với cục bông vo viên trên tay mình ánh mắt hờ hững lạc lõng trong không gian..... Vĩ Kỳ Lâm kinh ngạc rồi hiện lên một tia khinh bỉ

“Ha thì ra nhóc còn đi học sao phải như anh đây này ra ngoài lập nghiệp làm quan lớn chứ ai như chú mày”
Vĩ Kỳ Lâm hùng hồ kể ra những chiến tích của mình cho tới tận tối mờ mịt rồi nhốt Mỹ Nhi vào phòng giam mai tính tiếp

” Chủ nhân đây là tài liệu ngài cần” Người đàn ông cung kính cúi người

” Có quan sát động tĩnh gần đây của cô ấy không hả ” Nam nhân ngồi trên ghế bện đồ ngủ pikachu có chút sốt sắng hỏi trong tay vẫn còn tập tài liệu vừa này (Tui thấy ông này quen lắm nè)

” Chủ nhân cô ấy vì trốn tránh truy đuổi mà hóa trang thành nam” Người đàn ông cung kính mở miệng

” Ồ thế có thuận lợi không ” Đáy mắt nam nhân hiện ra tia hưng phấn nhàn nhạt

” Không có gì bất lợi hơn nữa còn rất đẹp trai ” Người đàn ông tiện tay đưa xấp hình cho nam nhân

” Oh mai chuối nữ nhân của lòng anh anh sắp cong luôn vì em rồi em phải bồi thường” Nam nhân ôm lấy quả tim giống như bị bệnh thật khuôn mặt không khỏi thích thú. Người đàn ông vừa này co rút khóe miệng nói 2 lời cung kính rồi chuồn mất.... Ôi vợ ơi có khi nào làm cho chủ nhân mà anh cũng bị biến dạng giống thế không... không được phải về nói với vợ

(....)

“Ắt xì... ắt xì... ắt xì con mẹ nó thằng nào nói xấu lão tử coi chừng lão tử băm người thành thịt băm...Ắt xì”

24. Chương 24: Kế Hoạch Cưa Cắm Đại Boss(14)

Trường Ngạo Hách Chi Tâm (Nửa đêm)-Phòng 207

” Chị....chị định làm như vậy thật à nếu bị phát hiện thì không hay đâu ” Nữ sinh run lấy bầy nhỏ giọng nói

” Hừ sợ cái gì mà sợ hả quanh đây làm gì có ai đâu ”Cô gái có nét mặt thanh tú bây giờ đã trở nên vạm vỡ đến lạ thường ánh mắt còn lộ ra vẻ ngoan độc không nên có.

” Hahaha, em không tin lần này không giết được nó hừ để xem ai đến cứu nó chứ” nữ sinh đứng bên phải cửa sổ cười ha hả đắc chí liếc chung quanh.

Đám cướp đàn ông với tôi cô cứ chờ đó tôi sẽ làm cô biến mất khỏi thế giới này mãi mãi. Nghĩ đến đây cô gái và 2 nữ sinh cười đến rôm rả rồi biến mất trong bóng đêm.Mỹ Nhi nếu biết đọc suy nghĩ lập tức sẽ co rút khóe miệng nặng hơn là thổ huyết mà chết đàn ông của cô ta có quỷ mới dám cướp

....

Ngạo Hách Chi Tâm - Nóc nhà

” Ngoàm ngoàm, công nhận sức mạnh của bạch liên hoa có khác chả sao có thể nào cũng chả chết được tăng hảo cảm của mọi người thì dễ làm việc hơn nhỉ không ngờ bà coi trọng mình ghê tốn bao nhiêu công sức cơ đấy chắc chắc không đáp lại lễ thì ra cái thể thống gì ah~”(Shuko:Bà này hắc lắm chờ chờ rồi mới biết được) Cẩn xong quả táo bóng đen nhảy từ nóc nhà xuống....Bụp ôi con mẹ nó mất bao nhiêu công sức luyện võ luyện khinh công mà cái thân thể này như cái cọng bún thiêu thể này vẫn chả khá lên được con mẹ nó gặp đối thủ mạnh là toi đời chắc luôn.Bóng đen ngửa mặt lên trời thở dài rồi biến mất.Bóng đêm lại 1 lần nữa lan ra khắp bầu trời yên tĩnh đến nỗi chỉ nghe được tiếng lá cây xào xạc tiếng côn trùng bay như ở đây chưa từng xảy ra chuyện gì.....

(...)

Ngạo Hạch Chi Tâm-Sáng

Mới sáng sớm các nữ sinh đã tập trung đến trường sớm nói chuyện lúi rúi chỉ vì 1 vấn đề va-len-tin con mẹ nó....

" Nga nga nga hôm nay là va-len-tin đó chúng mày" 1 nữ sinh phấn khích reo hò

" AAAAAAA không biết các anh ý có nhận quà của bọn mình không nhỉ " nữ sinh bên cạnh ôm ngực thét gào

" Hừ chắc cũng như mọi năm của chúng ta quăng đi rồi lấy của 1 mình nữ thần thôi nhể " nữ sinh bên cạnh nhìn nhìn rồi nói tiếp " Nhưng thôi mấy ảnh nhận là vui rồi"

" Thật ghen tỵ với chị Châu mà không trách được chị ấy đẹp còn hiền thực nữa " nữ sinh cố tỏ vẻ đau lòng Mỹ Nhi đứng trên nóc nhà cười lạnh hiền thực cái con khỉ khô hôm qua hại bốn cô nương lộn từ trên nóc nhà xuống con mẹ nó!!!

Vĩnh Châu đi đằng sau mấy nữ sinh không khỏi đắc chí các anh ấy vẫn sẽ là của mình mình muốn thâu tóm tập đoàn của họ hừ!

Bàn luận xong mấy nữ sinh xong thẳng vào lớp 11a1 các nữ sinh của khối 12 cũng nhao nhao xong vào ai cũng chuẩn bị hộp quà rồi nhét xuống bàn của mấy người được cho là nam thần..... Mỹ Nhi trên nóc nhà nhìn 1 màn này suýt thì bổ nhào xuống dưới ôi mẹ ơi cái bàn giờ bị biến dạng rồi kìa ôi mẹ ơi sợ chết đi được lượng fan này quá kinh khủng đi Mỹ Nhi không khỏi rung mình sống 2 kiếp rồi mà giờ mới thấy cái cảnh tượng trường học nó kinh dị đến mức nào giờ là lần đầu! Là lần đầu ah

~" Ah các anh ý đến rồi kìa mau mau đi đi thôi " 1 nữ sinh dòm đầu ra cửa sổ lập tức hét lên rồi cùng nữ sinh các con người bỏ chạy.

(...)

" Ôi thần linh ơi năm nào ngày này cũng là họa sát thân của bọn mình ah" Lâm Gia Bảo khê than dài sao cha mẹ cứ bắt đi học đúng cái ngày ngu ngốc này cơ chứ

" Thế mà thằng Đông Phương thằng Trà xanh 0 độ nó bỏ tụi mình để đi theo gái " Đoàn Lâm Phong tức giận phẫn nộ cực độ

" Ài chịu thôi giờ có thấy tung tích của con nhà người ta đâu than gì gian hoài vậy mấy ba" Ngô Minh Quang lên tiếng (Shuko: Mấy vị nhớ bạn này hông " hôn phu hự" của chị Nghi đó cái người này tiếp quản công ty nhưng mà vẫn đi học không nhể được ~~ người kia thành thơi hơn tí)

3 người chìm vào suy nghĩ của chính mình rồi trầm luân vào đó mà không biết.

Chỉ có Lục Đức Minh vẫn im lặng đứng đó không nói 1 lời nào ánh mắt lơ đãng nhìn xung quanh.

Hắn biết lúc trước hắn là làm nhiều điều không đúng với cô nhưng giờ thì sao muốn bù đắp thì đã muộn rồi, hắn chỉ nên từ bỏ rồi lẳng lặng nhìn theo cô trợ giúp cô cả đời đứng trong bóng tối bảo vệ cô cả cuộc đời còn lại của mình. Hắn biết cô chính là có sự ghét bỏ cực kì nặng với bọn hắn.... ha phải rồi thử xem có ai suýt chết 1 lần vì bị ám toán lại không thay đổi chứ người con gái yêu bọn hắn đã vĩnh viễn chết tâm rồi hắn chỉ nên đứng đó cách xa cô nhìn cô và cầu mong cô hạnh phúc cả đời hắn không thể thoát khỏi sự thống khổ đang dần vật từng tí 1 trái tim của mình vì hắn chỉ vì hắn.... hắn đã...

" Anh Minh anh Quang anh Bảo Anh Phong làm gì mà ngăn ra thế " Tiếng nói của Vĩnh Châu kéo bọn họ về thực tại vì đang lâm trong mộng đẹp 3 người kia tức giận nhíu mày

" Em có việc gì tìm bọn anh sao? " Nhìn thấy Vĩnh Châu lông mày 3 người nhíu mạnh hơn có sự chán ghét trong đáy mắt không dễ phát hiện

" Ách.... a thì cũng không có gì quan trọng... Tặng các anh này" Vĩnh Châu lôi trong ba lô của mình ra 4 cái hộp rồi chạy đi mất. 4 người tản ra khí tức băng lãnh rồi lại thu về bước nhanh chân về lớp thì nghe bọn nam sinh nữ sinh bàn tán trong lớp

” Ê chúng mày nam thần của tao năm nay không có tặng quà cho mấy ảnh kìa tin hot nha ” nữ sinh A ngạc nhiên hỏi nam sinh B

” Ừm ừm thực sự yêu thích Nghi rồi nha từ đầu tiết văn bình thần ngồi đó chắc không có ý định tặng quà đâu ha” Nam sinh B hỏi ngược nữ sinh A

” Thôi tôi qua tặng quà đây ahihi” Nữ sinh B cười ngu rồi chạy qua bàn của Mỹ Nhi

4 người ngoài cửa co quắc khỏe miệng người con gái của bọn hắn sao lại không tặng quà và vì sao lại thành nam thần rồi ặc. Mỹ Nhi lơ đãng nhìn hộp quà của nữ sinh trên đó có ghi “Em yêu anh nam thần của lòng em ai lớp diu chụt chụt” Trán cô trải dài 3 vạch hắc tuyến quên mất việc mình đang nghĩ trực tiếp nhét vào hộp bàn bỗng cô nghe tiếng vù vù con mẹ nó quên mất chạm vào cái hộp bàn là có lưỡi hái bổ xuống ôi toi thật rồi.....

Lưỡi hái nhanh nhẹn bổ nhào xuống lưỡi hái đang nhắm chúng đầu của cô.....

Hề Shu đã trở lại và lợi hại hơn hôm qua ahihi các bạn vẫn theo dõi truyện mình nha

~

25. Chương 25 : Kế Hoạch Cưa Cắm Đại Boss(15)

Lưỡi hái bổ nhào tới, Mỹ Nhi đã không còn sức lực đứng ngậy ngốc nhìn lưỡi hái sắp bổ thẳng đến đầu mình thoáng chốc 1 thân ảnh nhào tới dùng sức đẩy cô ra nhưng không ngờ hắn lại đè lên cô bản thân hắn bị lưỡi hái xuyên qua bụng lại trực tiếp chọc tới bụng Mỹ Nhi còn sót lại 1 tia nhận thức- thân ảnh này là - Lục Đức Minh!!! Mà mọi chuyện diễn ra chưa tới 10 giây

” Khụ... em...e..m không sao... c..hứ ” Lục Đức Minh đè lên người cô nhìn cô bằng vẻ mặt lo lắng tràn đầy nhu tình bỗng hắn nhìn thấy lưỡi hái cũng xuyên bụng cô cái cảm giác này..... đau thật đấy con tim hắn bây giờ còn thống khổ hơn lưỡi hái đang dần xéo bản thân mình kia..... thoáng chốc hắn cười nhạt tự khinh thường chính bản thân lại làm cô bị thương rồi . Còn Mỹ Nhi cảm thấy đau nhức toàn thân nên tạm thời cầm nín

“Khụ...khụ khụ an..h lạ..i khô..ng bảo...vệ được em rồi...khụ khụ” Lục Đức Minh sót lại 1 tia ý thức nói ra câu cuối cùng rồi hôn mê bất tỉnh 2 người bây giờ toàn máu tươi áo sơ mi trắng đã nhiễm một màu đỏ cả căn phòng ngập tràn mùi máu tanh nồng nặc bây giờ đám con gái mới thất thanh ” Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa mau gọi cấp cứu cấp cứu ” Đứa con gái bấm số gọi cấp cứu Mỹ Nhi cảm thấy trời đất quay cuồng rồi cũng hôn mê bất tỉnh 3 người con trai trước cửa nhất thời hoảng loạn họ chỉ biết 1 cơn gió vụt qua thì thấy Lục Đức Minh cùng Lam Nghi nằm đó người toàn thân đều là máu họ ngậy ngốc đứng nhìn lưỡi hái xuyên qua hắn rồi đâm vào bụng cô.....

Máu tươi đỏ rực hòa lẫn..... với giọt nước mắt pha lê tinh khiết lại đơn thuần..... 2 thứ này cơ bản..... không thể nào dung hợp cũng như cô nơi cô có máu tươi tuyệt không thể rơi 1 giọt nước mắt!!!

(...)

26. Chương 26: Kế Hoạch Cưa Cắm Đại Boss(16)6

Thân thể Mỹ Nhi sau khi bị nhét thuốc có dấu hiệu phản nhập linh hồn Mỹ Nhi không thể khống chế việc tinh thần bị rút sạch.... mọi người đã đi tìm tên vừa nảy duy chỉ có Mặc Khanh vẫn cầm tay cô lặng lẽ ngồi ở đó không biết đang nghĩ gì . Cô vẫn rơi vào trạng thái linh hồn uể oải mỗi một dựa lưng vào góc tường thần thờ nhìn Mặc Khanh

5 phút.....

10 phút.....

30 phút.....

Rồi 1 tiếng sau Mặc Khanh bắt đầu hoảng hốt như nhớ ra điều gì đó vội vàng vàng lôi cái hộp trong túi áo ra mở nắp lấy ra một vật đeo lên cổ Mỹ Nhi vật đó tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt màu trắng tinh rồi như thoát ẩn thoát hiện trước cổ Mỹ Nhi. Mặc Khanh bắt giắc thổ phào.

Mỹ Nhi ngồi trong góc đã quên mất sự mệt mỏi của mình đứng bất dậy.. Dù má nó... bảo vật ... là bảo vật trời ạ không ngờ thằng chồng mình hào phóng vl ra mẹ nó lúc sắp chết mới đưa ra là như thế nào tròn ông à!!!! Mỹ Nhi hung hăng đá tường nhưng đá mà chân cứ xuyên tường như này làm quái gì. Mỹ Nhi ngồi cạnh giường bệnh nhìn sắc mặt trắng bệch của mình mà không khỏi cảm thán : Cmn nữ chính ra tay thì chỉ có độc vạn phần cô ngồi chọc chọc cái vật mới được đeo trên cổ mình liền cảm thấy mình như bị hút vào trong cơ thể bị hút vào khoảng không vô tận

” Này lão già ngu ngốc kia phát sinh thời kì động dục nên phát điên àk” Mặc lão thái thái nghe cháu dâu mình bị nạn liền bay từ Newyork về đây luôn (Shuko : Chậc lão thái thái ngà mình du lịch khắp Châu Âu giờ mới về có thể đại chiến 800 hiệp với lão gia gia). Mà vừa về đã thấy cháu trai ngồi bên giường cháu dâu với vẻ mặt âm uconf ông già nhà mình ngồi cười sảng. Mấy giây sau lão thái thái cầm túi xách quất ngay vào đầu lão già mà quất ” Cái lão già ngu si này ông có điên không vậy ”

Lão gia gia xụi lơ dưới đất “....” này bà già thối chết tiệt này cái mạng già của tôi sắp bị bà đánh cho ho ra máu rồi. Lão gia gia giả bộ ho khan cắn viên máu giắt trong răng ra máu giả tràn lan khoe miệng lão gia gia lại xụi lơ trên đất về mặt uất ức như mẹ chồng bắt nạt nàng dâu còn làm ra vẻ mặt hết sức ngây thơ

Lão thái thái “....” bề nhà mà xem bà đây đại chiến 800 hiệp với ông . Lão thái thái tức đến nghiêng răng nghiêng lợi bộ dáng vô cùng chật vật

Lão gia gia “...” Hừ các người xem đi trình độ của ông đáng được giải Oscar đấy nhé thấy bà vợ hổ của ông suy sụp chưa hahaaha. Lão gia gia nhăn tít mắt lại cười đến răng cũng muốn rớt ra ngoài

Mọi người “....” Làm ơn có ai cho chúng tôi biết đây là mơ đi..... Mặc lão thái thái hiền dịu ôn hòa đầu sao ai lại đổi thành phu nhân hung dữ thế này còn nữa Mặc lão gia lẫn lộn trên thương trường ra tay tàn nhẫn độc ác đầu sao bây giờ giống đứa con nít to xác vậy ai đó nhéo tôi cái nào chúng tôi bị ảo giác đúng gong chắc chắn rồi.....

Nếu như không có Mặc Khanh ta sẽ cho Đức Minh lên sàn ngay và luôn anh rất tốt nhưng em rất tiếc..... mong các bạn vẫn ủng hộ đến hết nha

27. Chương 27 : Kế Hoạch Cưa Cắm Đại Boss(hoàn)

Sau 3 năm cuối cùng Mỹ Nhi cũng tỉnh lại trong trạng thái mơ hồ cơ bản là không rõ thứ gì. Trong 3 năm này vụ việc ở trường nữ chính cũng bị quy án nhưng chưa đủ tuổi vị thành niên nên cha mẹ cô ta đưa cô ta vào bệnh viện tâm thần hồng trồn tội cố ý gây thương tích. Các nam chính cũng đã thành lập công ty riêng nhưng hầu hết thời gian đều ở lại bệnh viện mục đích xem cô tỉnh chưa. Mặc Khanh 3 năm trước vì mắc tâm bệnh mà sức khỏe ngày càng yếu may nhờ ông bà khuyên nên tích cực đi điều trị cũng lên kế hoạch khi nào cô tỉnh dậy rồi làm đám cưới tất nhiên nam chính không biết gì.

Sau khi tỉnh dậy được hai tháng thân thể được hồi phục mọi người đều tụ tập tại nhà Mỹ Nhi còn có ba mẹ của cô cũng đã về mọi người đều tập trung tại phòng khách Châu lão gia lên tiếng

” Ờ hèm hôm nay Nghi nhi nó cũng tỉnh rồi chúng ta bàn chuyện hôn sự của Mộc Trà cũng Nghi nhi được chưa lão Trạch(ông nội của nữ phụ)”

Mỹ Nhi“....” Xin ông đừng gọi cháu bằng cái tên đó tởm chết đi được. Mỹ Nhi thầm gào thét trong lòng

” Ông lại cứ đùa thằng Minh Quang nhà tôi mới có hôn sự viws Conbes Nghi Nghi này mới đúng”

” Các ông cứ hồ đồ thằng cháu tôi là cảnh sát trưởng đấy nhé Kì Lâm nhà tôi đẹp trai phong độ mới thích hợp với con bé này mới đúng”

“Hứ nói như ông thì Khanh Khanh nhà tôi đẹp đẽ trắng trẻo thế này mới thích hợp chứ ”

” Ôi dào con gái bây giờ chỉ thích mẫu người vạm vỡ cao to như thằng Đông Phương nhà tôi chứ”

” Thằng Lâm Phong nhà tôi thông minh ầm đấy nhé lão Trạch ông nên chọn nó làm cháu rể đi”

” Nói như ông thì thằng Bảo nhà tôi có gì không tốt cơ chứ”

Bây giờ tình trạng trong nhà cực kì căng thẳng mọi ánh mắt đều dồn lên tội phạm-Mỹ Nhi

Mỹ Nhi lạnh sống lưng co lạy mấy ông nam chính là phải đi với nữ chính bám theo tôi làm cái gì.Huhu đẹp cũng là cái tội

[...] Cầu thuốc trị bệnh tự kỉ kí chủ phát điên rồi

Không ngờ mị lực ở thế giới này của mình cũng mạnh vậy

” Thôi tôi không biết gì đâu cái này phải do Lam Nghi quyết định” Lão Trạch không xử lí được đành đổ hết lên đầu Mỹ Nhi

Mỹ Nhi“...” Ông ơi cháu lấy vợ không lấy chồng được không hả ông

Lục Đức Minh hôm nay lại không đến dù gì cũng nợ anh ta 1 mạng... tiếc ghê người ta cũng có chút cảm tình rồi cơ mà. Nhưng chỉ là 1 xiu thôi chỉ là 1 xiu. Nhưng ít ra thì còn có cảm tình azzzz. Cứ hoàn thành nhiệm vụ đã

Đám cưới Mặc Khanh- Trần Lam Nghi

” Giờ em đã là vợ người ta ...”

” Áo trắng cô dâu cầm hoa” MQi người ca hát vui vẻ trong đám cưới của Mỹ Nhi duy chỉ có lòng họ mới biết : Huhu tui tiếc vợ lắm không thèm lấy vợ nữa đâu

1 bóng lưng cô độc dựa vào gốc cây mtaws hồ hững thướt qua đám cưới nhộ nhịp.

Tâm tình Lục Đức Minh nặng trĩu nhưng đáy mắt lại mang theo vẻ giảo hoạt hiểm có như đứa trẻ tinh nghịch

Cuộc sống về sau của Mỹ Nhi và Mặc Khanh cũng khá an nhàn hết ăn rồi nằm đi vòng quanh thế về già sức khỏe của Mặc Khanh vốn yếu nên cũng nhanh chóng tàn hoa bại liễu theo đó Mỹ Nhi cũng quay về không gian hệ thống

28. Quyển 2-chương 1: Trích Lữ Tu Tiên

Mỹ Nhi lại trở về không gian hệ thống cả không gian như sụp đổ khắp nơi chuyển thành mây đỏ chỉ còn vang lại tiếng máy móc

” Lỗi lỗi.... hệ thống có kẻ xâm nhập....lập tức dịch chuyển ”

Mỹ Nhi cảm thấy đầu óc quay cuồng song ngất lịm , đi khi tỉnh dậy đầu vẫn còn đau , cảm giác toàn thể kinh mạch đều bị cắt đứt lực phủ ngũ tạng vỡ nát đau không chịu nổi....

Mẹ kiếp, thật là máu chó bản cô nương xuyên qua liền bị trọng thương đùa chắc

Mỹ Nhi đau đến nhe răng trợn mắt

” Khụ khụ khụ ” Hộc máu rồi cái cơ thể gì thế này Hệ thống bản cô nương muốn thay thể xác

[Hệ thống máy chủ lỗi rồi dừng tạm đi]

Địch mợ nó không thì cho thuốc đi chứ

“..... Kẹt...” Tiếng đẩy cửa nhẹ nhàng Mỹ Nhi nghe tiếng bước chân

Gặp quý!!!!!!! Mỹ Nhi trong lòng không ngừng gào thét

Ai có thể nghe thấy tiếng lòng của cô cơ chứ

Có quý ah

~” Tỉnh?” 1 thân bạch y thả thướt mở cửa đi vào dung nhan mỹ lệ bước chân lả lướt như rời trần thoát tục không vướng bụi trần. Ôi má ơi trước giờ chưa từng gặp nam nhân nào đẹp đẽ như này Mỹ Nhi âm thầm cảm thán

[...] Tôi nhớ không nhầm vừa nãy cô còn tưởng người ta là Quý Dạ Soa cơ mà

Ký chủ luôn mê trai đẹp một cách thái quá#

Mỹ Nhi vừa động người 1 cái định bắt tay chào hỏi trai đẹp vậy mà ‘rắc’ 1 cái....

Gãy cmm xương sườn rồi có được hay không hả

Nam nhân bước đi trên mặt đất nhìn sao cũng thấy hấn đang bay trên 1 đám mây vậy cảm thấy mình chỉ là hạt bụi dưới chân người ta.....

” Ăn cái này đi” Nam nhân lại gần cô đưa đến tận miệng 1 viên dược màu đen

” Sẽ không có độc chứ ” Mỹ Nhi theo bản năng hỏi lại... nghề sát thủ dù cho bất cứ hoàn cảnh nào cũng phải đặt nghi vấn lên trên hết phải cẩn thận với mọi thứ để hoàn thành nhiệm vụ 1 cách xuất sắc. Nam nhân ngược mắt nhìn cô nương đang nằm trên giường nhìn thẳng vài mắt nàng bên trong chỉ có sương mù mờ mịt đen lầy.... sâu thẳm không thấy đáy...

” Con cảm thấy vi sư sẽ hạ độc con sao ” Nam nhân ôn nhu mở miệng khoe môi cong cong thẳng vàng trắng nhạt như có như không

Mỹ Nhi đưa tay nhận lấy viên dược rồi lặng lẳng ngủ thiếp đi

Xong đời kí chủ bị soái ca mê hoặc phải làm sao?#

Thượng Vân nhìn ngắm đồ đệ nhỏ của mình trong mắt tràn ngập thương tiếc , rồi trở ra bìa rừng...

Đồ đệ này của hấn..... chộc tức Lam Nhật Duật bị Phi Vũ Luân đánh cho nửa sống nửa chết tu vi bị phế, kinh mạch rạn nứt , lục phủ ngũ tạng thương tổn nặng...

Chờ vi sư

Lâu lắm mới viết lại không biết có xuống tay nữa không cảm thấy quyển 1 viết không có cố gắng lắm nên quyển này sẽ dốc sức mong mina vẫn ủng hộ Shu

29. Trích Lữ Tu Tiên (2)

Cảm giác được nam nhân kia đi khỏi Mỹ Nhi mở mắt ngồi dậy vẫn có cảm giác có hàng ngàn con kiến cắn trong người nhưng vẫn gượng dậy tiếp thu cốt truyện cùng kí ức nguyên chủ

Đây là Thế giới tu tiên cũng được chia thành nhiều cấp bậc khác nhau từ yếu đến mạnh (Thảm Giai Kỳ-Trung Sơ Kỳ- Cao Sơ Kỳ-Luyện Khí sơ cấp 1-9....)thậm chí khi đã đạt được 1 mốc sức mạnh cố định sẽ được di dời đến tầng cao hơn - Thế giới tu thần

Thượng Vân là sư phụ của nguyên chủ-Vân Sa lúc bấy giờ nữ chính vẫn chưa phát ra hào quang nữ chính , nam phụ chính thức lên sàn,nam phụ này từ nhỏ đã mến mộ và thích thầm nữ chính lúc nhỏ không có đủ khả năng bảo vệ nữ chính thời điểm thấy nguyên chủ bắt nạt nữ chính liền đánh nàng ta vỡ hết kính mạch lục phụ ngũ tạng thương nặng tu vi bị phế . Nguyên chủ được nam chính cứu về vì là sư phụ của nguyên chủ nam chính cũng cho nàng ta ăn ít được ,cũng thương tiếc thay nguyên chủ rồi xuống núi chất vấn nữ chính 1 trận mà nữ chính lúc này đây bị nam chính mê hoặc thành công đánh cắp trái tim của nam chính . Cái nguyên nhân chính ở đây là nam chính phải chạm mặt nữ chính mới cho cô ta cơ hội phát hào quang

Bi kịch của nguyên chủ bắt đầu... nữ chính lúc này đã phát ra hào quang thần thánh tìm được bảo vật rồi lập tức tìm nam chính sau đó làm nát vụn thần khí lưu ly của nam chính nam chính tức giận r.i.p nguyên chủ. Sau này Boss phản diện vì không địch nổi hào quang nam nữ chính mà cũng r.i.p luôn . Từ đó về sau nam nữ chính yêu nhau đến đâu bạc răng long . Nguyên nhân thứ 2 là không để cho nam chính gặp ừ chính thì cũng không có chuyện làm bể thần khí lưu ly rồi bị r.i.p

Mà bây giờ cái tên nam chính đang tìm nữ chính chất vấn nữa chứ emn không mau ngăn việc này lại là cả đám đều bị r.i.p ah!!!!!! Dựa theo kí ức của nguyên chủ Mỹ Nhi tìm ngay 1 lá bùa nguy an gọi nam chính về không lâu sau đó nam chính liền trở về

” Gọi vì sư có chuyện gì sao , đồ nhi người thế nào rồi” Nam chính hốt hoảng đưa tay sờ sờ trán lại nấn ná tay Mỹ Nhi sờ tới sờ ui liền cho cô ăn tiếp 1 viên được

Ô cảm giác được nam chính chăm sóc thật quá vi diệu đi mất

Tôi đáng fly....

Được sư phụ là nam chính chăm sóc làm sao đây

” Sư phụ....” Cô khó khăn mở miệng

” Để vi sư đi lấy cho con” Rồi chạy vào phòng bếp lấy ra 1 cốc nước đưa cho cô uống từ từ

Nam chính không vướng bụi trần bị ký chủ chơi chết thành như culi từ lần đầu xuyên vào

Sau 1 hồi sai vặt nam chính cuối cùng cô cũng mở miệng ” Sư phụ người đưa con đi Lục Vân Nội Cảnh được không ạ” Mau mau đưa ta đi đi ta muốn nhặt được bảo vật của nữ chính !! Ta muốn có bàn tay vàng

[...] Ký chủ quá ngây thơ bàn tay vàng dễ lấy thế cơ à

” Không được con vừa mới trị thương chưa khỏi hẳn không được đi đâu hết ” Thượng Vân lớn giọng quát tháo

Mỹ Nhi bĩu bĩu môi nhỏ giọng nói ” Dù sao tu vi của con cũng bị phế rồi sư phụ cưới kiếm đến Lục Vân Nội Cảnh vừa trị thương cho con cũng thừa dịp tăng cường tu vi luôn” Bốn cô nương quả thực ngưỡng mộ tài ba hoa của mình.Thực ra tu vi của cô nhờ linh quả trong không gian đã từ từ khôi phục chỉ là tên này không biết thôi.Cái không gian này rất vi diệu từ lúc chưa xuyên qua cô gặp được 1 con chó sắp chết ngồi im nhìn nó tỏ ra thương cảm thay nó 1 há mồm khóc 1 trận thế là con chó làm cái vật gì đó bay vào bụng cô mang theo chút vị tanh tưởi hại cô lúc đó còn còn tưởng nó khạc shit vào miệng làm cô đóng đinh trong nhà vệ sinh 1 tuần!

Hừ xem ra còn có chút lợi ích còn lợi hơn cả cái hệ thống ngu ngốc chết tiệt kia !

Chỉ sợ nếu hệ thống đọc được bà cô này đang nghĩ gì chắc sẽ tức anh ách mất

30. Trích Lữ Tu Tiên (3)

Có lẽ văn phong của ta không được tốt cho lắm !T_T Vì là quyển truyện đầu tay nên cũng không có kinh nghiệm gì mấy Quyển đầu diễn biến đúng là có pha lẫn teen nhiều không giống truyện nữ phụ mong các độc giả góp ý để ta có thể viết tốt hơn.

Nam chính và nữ chính sớm muộn gì cũng trở thành 1 đôi cả chi bằng tác thành cho 2 người bọn họ hoan ái 1 trận rồi cho xong. Lên đỉnh núi Tam Sơn cầu kiến Thiên Địch Tông thu làm đồ đệ cũng không dễ dàng, cần nhiều thời gian và công sức. Mỹ Nhi ngẫm nghĩ trong người hừng hực ý chí chiến đấu, ở thế giới hư không này chỉ có thể dựa vào bản thân mà sống sót.

Thương Vân Ẩn gạt Mỹ Nhi là xuống núi tìm đan dược, nhưng thật ra hắn đang định tìm nữ chính tính sổ làm tổn thương đồ đệ bảo bối của hắn, đáng chết. Lúc hắn đến nơi lâm Nhật Duật sinh sống đã là chiều tà, ánh nắng còn sót lại tạo thành màu hồng cam nhạt mà dưới vòm cây cổ thụ cao lớn bóng lưng cô độc của nữ nhân kia làm hắn xiêu lòng,..... nàng bận đồ trắng như tuyết tóc đen xõa thẳng, gió thổi tà váy bay bay làm cảnh vật trở nên thật ảo diệu.....

Nữ nhân kia thấy hắn lập tức thẳng người cung kính hành lễ rồi cười tươi như gió xuân

” Người đến rồi ” Chỉ có 3 chữ, 3 chữ thôi mà hắn có cảm giác như nàng ở đây chờ hắn rất lâu rất rất lâu rồi. Thương Vân Ẩn tiến lại ôm lấy Lâm Nhật Duật đầu gục vào gáy nàng dụi dụi.

Chỉ cần có nam nhân này nàng ta tuyệt đối không bị người ta khinh thường rẻ mạt, đến lúc đó căn cứ vào tình yêu sâu đậm của nam nhân này nàng ta có thể có tu vi cao nhất làm những con kiến hôi này phải quỳ xuống chân nàng 1 người hiện đại không gì không thể làm!

Đáy mắt Lâm Nhật Duật lóe lóe sát khí cùng ánh sáng kiên định, mà bản thân lại ôm ấp Thương Vân Ẩn vỗ về. Nàng ta đảm bảo tên này là trạch nam thiếu thốn tình yêu thương gia đình. Ha ~ mạnh thì sao chứ, cuối cùng vẫn phải quỳ dưới váy nàng ta thôi. Để xem rồi ta sẽ trả thù thay cổ thân thể này, các người cứ từ từ mà hưởng thụ đi hahaha....

Lúc nam nữ chính đang ân ái bên này thì bên kia Mỹ Nhi đã cuốc bộ trên đường đi Tam Sơn, âm thanh lạnh nhạt của hệ thống vang lên nhắc nhở [Hạn thù của nữ chính với toàn bộ thế giới tăng 20% ký chủ nên cẩn thận bởi vì hảo cảm của nam nữ chính với nhau đã đạt 50%, chúc ký chủ hoàn thành nhiệm vụ vui vẻ]

“Ồ vui về cái em gái người tại sao nữ chính đều có bàn tay vàng hả ? Nam nữ chính vì sức hút Mary Sue của đối phương mà cũng đến với nhau rồi kìa ta phá CP như thế nào đây. Đồ keo kiệt ít nhất cho ta cái móng tay vàng cũng đủ”

[Kí chủ không đủ quyền hạn cùng điểm thưởng chúc vui vẻ] Hệ thống làm điệu bộ soái ca mặt lạnh trong truyền thuyết rồi giả chết

..... Có cái móng tay vàng cũng không cho, keo kiệt. Mỹ Nhi giơ ngón giữa với hệ thống trong lòng rồi lên đường đi tiếp. Đi đến mép rừng rậm khí tức hắc ám làm người ta thở không thông ngày càng nóng đậm, còn tản tản mùi hôi thối của sinh vật chết cực kì khó chịu. Mỹ Nhi nhăn nhó mày chột bóng đen nhảy ra lẩn tránh chân Mỹ Nhi, cô bị dọa hoảng sợ trượt chân té lăn vào hang động dưới đất.....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doi-di-ta-se-giet-het-dam-nam-chinh-may-nguoi>